

อาณาจักร พันธสัญญา และสารบบของพันธสัญญาใหม่

บทเรียนที่ 2

แผ่นดินของพระเจ้า

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®)) สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย ครอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม)

เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายรอบโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดีย ไปทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคู่มิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่ม หรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล

ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด

เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์

บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม

และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium

ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์

มิชชันนารี สถานีวิทยุคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ.

สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวิดีโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่ผู้นำ ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น.

และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม

รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3)

ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา

และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา

www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
ข่าวประเสริฐ	1
ความหมาย	2
แผ่นดินของพระเจ้า	3
ราชอาณาจักรสูงสุดที่ไม่มีวันเสื่อมคลาย.	4
อาณาจักรที่กำลังเปิดเผย	5
นัยยะสำคัญที่พัฒนาต่อเนื่อง	6
ความล้มเหลวของอิสราเอล	6
ความหวังของอิสราเอล	7
การเสด็จมา	10
ความคาดหวัง	10
ชัยชนะสามขั้น	15
ความฟ่ายแพ้	16
การปลดปล่อย	20
สรุป	24
วิทยากร	25
อภิธานศัพท์	26

อาณาจักร พันธสัญญา และสารบบของพันธสัญญาใหม่

บทเรียนที่ 2

แผ่นดินของพระเจ้า

บทนำ

เมื่อใดก็ตามที่คุณอ่านเรื่องราวซับซ้อน ก็ง่ายมากที่จะหลงไปกับรายละเอียดมากมาย แต่วิธีหนึ่งที่จะหลีกเลี่ยงปัญหานี้ได้ ก็คือการระบุประเด็นสำคัญของเรื่องก่อน จากนั้น เมื่ออ่านต่อไปก็อ้างอิงกลับไปที่ประเด็นเหล่านั้นเสมอ ๆ การยึดองค์ประกอบหลักต่าง ๆ ของเรื่องทำให้เราสามารถเห็นว่ารายละเอียดต่าง ๆ นั้นประกอบขึ้นอย่างไร ทำนองเดียวกันนี้ก็เป็นจริงเมื่อเราพยายามทำความเข้าใจศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ เมื่อเราเริ่มขุดลึกลงไปในเรื่องจะเลื่อมต่าง ๆ เราก็พบรายละเอียดมากมายที่จะทำให้เราหลงประเด็นไปได้อย่างง่ายดาย ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องระมัดระวังที่จะระบุประเด็นหลักของพันธสัญญาใหม่ และยึดประเด็นเหล่านี้เป็นแกนเสมอ

นี่คือบทเรียนที่สองในชุด “อาณาจักรและพันธสัญญาในพันธสัญญาใหม่” และเราตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “แผ่นดินของพระเจ้า” ในบทเรียนนี้ เราจะชี้ให้เห็นถึงคำสอนที่โดดเด่นที่สุดของพันธสัญญาใหม่ นั่นคือ เรื่องแผ่นดินของพระเจ้า ตามที่เราจะได้เห็น ประเด็นหลักเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าสำคัญในพันธสัญญาใหม่อ้างอิงถึงขนาดที่ถ้าเข้าใจอย่างเหมาะสมแล้ว ศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ก็คือ ศาสนศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ทุกสิ่งที่ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่เขียนขึ้นนั้น ก็คือความทุ่มเทในการอธิบาย และต่อ ยอดเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าในระดับหนึ่ง

เราจะสำรวจความเด่นชัดของแผ่นดินของพระเจ้าในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่จากสองมิติ หนึ่ง เราจะศึกษาสิ่งที่ผู้เขียนพระวจนะในพันธสัญญาใหม่เรียกว่า ชาวดี หรือ ชาวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้า และสอง เราจะชี้ให้เห็นว่าการเสด็จมาของแผ่นดินพระเจ้านั้นมีอิทธิพลอย่างไรกับทุกเรื่องที่เราได้เขียนขึ้น สองหัวข้อนี้จะช่วยให้เราเห็นว่า หลักคำสอนเรื่องแผ่นดินพระเจ้าอ้างไว้ซึ่งทุกมิติแห่งพันธสัญญาใหม่ เราจะเริ่มต้นด้วยชาวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้าก่อน

ชาวประเสริฐ

ทุกคนที่คุ้นเคยกับพันธสัญญาใหม่ ย่อมรู้ว่าศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่นั้นมีความซับซ้อนมาก แต่ถ้าจะมีคำสอนเดียวในพันธสัญญาใหม่ที่ทุกคนควรพยายามทำความเข้าใจ และประยุกต์ใช้กับชีวิต สิ่งนั้นก็ต้องเป็นชาวประเสริฐ แท้จริงแล้ว พวกเราหลายคนคงเห็นพ้องกันว่า ถ้าเราไม่เข้าใจชาวประเสริฐเรื่องพระคริสต์ ความสามารถของเราที่จะเข้าใจมิติอื่น ๆ ในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ก็จะถูกจำกัดอย่างหนักด้วย แต่คำกล่าวนี้ก่อให้เกิดคำถามที่จริงจังว่า เหตุใดชาวประเสริฐ หรือ “ชาวดี” จึงสำคัญอย่างยิ่งในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่? เหตุใดเรื่องนี้จึงเด่นชัดกว่าหลักคำสอนอื่น ๆ มากมายในพันธสัญญาใหม่? ตามที่เราจะได้เห็นว่าชาวประเสริฐในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับคำสอนที่เกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าอย่างกว้างขวาง และหลักคำสอนเรื่องชาวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้านั้นเป็นที่มาของศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ทุกมิติ

เราจะพิจารณาชาวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้าในสามขั้นตอน หนึ่ง เราจะพิจารณาความหมายของชาวประเสริฐ สอง เราจะสำรวจแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับแผ่นดินพระเจ้า และสาม

เราจะสืบค้นนัยยะสำคัญที่พัฒนาขึ้นมาเกี่ยวกับประเด็นหลักนี้ในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์
ให้เราเริ่มต้นด้วยความหมายของข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า

ความหมาย

ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้า คือ วิธีการประกาศข่าวดีถึงเรื่องพระมหากษัตริย์ องค์พระผู้เป็นเจ้า ให้เราได้รับรู้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรากำลังคิดถึงประกาศต่าง ๆ เกี่ยวกับพระเยซู ในพันธสัญญาใหม่ นี่ก็คือคำประกาศว่า
“องค์พระมหากษัตริย์ได้เสด็จมาแล้ว” แต่นอกเหนือจากนั้นแล้ว ยังเป็นคำประกาศถึง
ความเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกัน การประกาศนี้อยู่บนพื้นฐานที่ว่า การสิ้นพระชนม์
และการคืนพระชนม์ของพระองค์นั้น ได้ยืนยันถึงความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ จึงมีนัยยะว่า
ข่าวประเสริฐก็คือการประกาศถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งมีนัยยะแฝงสำคัญว่าเราควรดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไร
แต่ข่าวประเสริฐก็คือ พระเยซูได้เสด็จมาแล้ว พระองค์ได้เอาชนะความตายในแนวทางที่ค่อนข้างลึกลับ
คือโดยการสิ้นพระชนม์ ... ดังนั้น ข่าวประเสริฐจึงมีความหมายว่า พระเจ้าได้ประกาศข่าวดีนี้แก่เรา
ในฐานะสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว แต่แม้กระนั้น
ก็ยังมีพระสัญญามากมายในข่าวประเสริฐนี้ที่ยังจะต้องถูกทำให้สำเร็จเป็นจริง
และนัยยะแฝงเกี่ยวกับความเป็นนิรันดร์ด้วย

— ดร. ริชาร์ด ลินท์

ในลูกา 4:43 พระเยซูสรุปใจความสำคัญของจุดประสงค์ของพันธกิจของพระองค์ดังนี้:

“เราต้องประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า” (ลูกา 4:43)

แม้คำว่า “ข่าวประเสริฐ” ปรากฏเพียงครั้งเดียวใน ลูกา 4:43 แต่แท้จริงแล้ว มีแนวคิดเรื่องข่าวประเสริฐสองเรื่องในข้อนี้ คำว่า
“ข่าวประเสริฐ” มาจากคำนาม “euangelion” (“ยูอันเจลิออน”) ในภาษากรีก ซึ่งปรากฏประมาณ 76 ครั้งในพันธสัญญาใหม่
การวิเคราะห์ที่มาของคำว่า “euangelion” บ่งบอกว่า คำนี้หมายถึง “การประกาศสิ่งดี” หรือ “ข้อความอันดี”

แต่จงสังเกตคำตรัสของพระเยซูตรัสด้วยว่า พระองค์ “ต้องประกาศข่าวประเสริฐ” คำกริยาในภาษากรีกที่ถูกแปลว่า “ประกาศ”
ได้แก่ “euangelizo” (“ยูอันเจลิโซ”) คำนี้มาจากคำเดียวกันในภาษากรีก “euangelion” ซึ่งมีความหมายว่า “ป่าวประกาศ หรือ
ประกาศข่าวประเสริฐ” คำกริยานี้ปรากฏประมาณ 54 ครั้งในพันธสัญญาใหม่ ความถี่ของการใช้คำสองคำนี้ชี้ให้เห็นว่า
แนวคิดนี้สำคัญเพียงใดกับผู้เขียนพระวาจาในพันธสัญญาใหม่

คริสเตียนผู้ใดที่พระคัมภีร์จำนวนมากในปัจจุบันต่างนึกถึงข่าวดี หรือข่าวประเสริฐ ในฐานะเป็นคำอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ
ที่แต่ละบุคคลต้องทำตามเพื่อได้รับความรอดในพระคริสต์ แต่นั่นไม่ใช่วิถีคิดที่พระเยซูทรงมี
ไม่ว่าเราพร้อมเป็นพยานถึงการได้มาเป็นผู้ติดตามพระคริสต์อย่างขยันแข็ง แต่ข่าวดีที่พระคัมภีร์กล่าวถึงมีบางสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้นมาก
ตามที่เราจะได้เห็น แทนที่จะกล่าวถึงความรอดของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด ๆ ข่าวประเสริฐนั้น คือ
ข่าวดีเกี่ยวกับชัยชนะสำหรับแผ่นดินพระเจ้า

เพื่อเข้าใจในเรื่องนี้อย่างถูกต้อง เราต้องตระหนักว่าผู้เขียนพันธสัญญาใหม่หยิบยกสำนวน “ประกาศข่าวประเสริฐ” มาจากพระคัมภีร์ฉบับ “เซปตัวจินต์” นั่นคือ พันธสัญญาเดิมฉบับแปลเป็นภาษากรีก ฉบับเซปตัวจินต์นั้นใช้คำกริยาเดียวกันกับที่เรากล่าวถึงก่อนหน้านี้ คือ “euangelizo” ประมาณ 20 ครั้ง คำนี้ใช้เพื่อแปลคำว่า “basar” (“บาชาร์”) ในภาษาฮีบรู ซึ่งหมายความว่า “นำข่าวดีมา หรือ ประกาศข่าวดี” แต่บางข้อความ เช่น 1 ซามูเอล 31:9 และ 2 ซามูเอล 18:19 บ่งบอกว่า เมื่อสองคำนี้ถูกใช้ในการกล่าวถึงกษัตริย์ และราชอาณาจักรต่าง ๆ ก็มักจะใช้เป็นข่าวดีเรื่องชัยชนะในการสู้รบ ข้อสังเกตนี้สำคัญ เนื่องจาก “ข่าวดี” ในพันธสัญญาใหม่มักสัมพันธ์กับชัยชนะของแผ่นดินพระเจ้า ความจริงก็คือ ในลูกา 4:43 พระเยซูตรัสว่า:

“เราต้องประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า” (ลูกา 4:43)

ซึ่งเราอาจแปลพระคัมภีร์ข้อนี้ตามความหมายดังต่อไปนี้ว่า:

เราต้องประกาศข่าวประเสริฐเรื่อง [ชัยชนะสำหรับ] อาณาจักรของพระเจ้า (ลูกา 4:43)

เมื่อกล่าวถึงข่าวดีแห่งชัยชนะสำหรับแผ่นดินพระเจ้า พันธสัญญาใหม่โยงไปถึงชัยชนะในรูปแบบพิเศษอย่างยิ่ง ตามที่เราจะได้เห็นต่อไปในบทเรียนนี้ ดังนั้น ในเบื้องต้น แม้จะฟังดูแปลก แต่เราควรยอมรับว่า แนวคิดพื้นฐานของข่าวดี หรือข่าวประเสริฐในพันธสัญญาใหม่นั้นก็คือ ข่าวดีแห่ง “[ชัยชนะสำหรับ]” แผ่นดินพระเจ้า

เมื่อได้เห็นแล้วว่าข่าวดีแห่งแผ่นดินพระเจ้า หมายถึง ข่าวดีเรื่องชัยชนะสำหรับแผ่นดินของพระองค์ เราก็พร้อมที่จะสำรวจแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับแผ่นดินพระเจ้า

แผ่นดินของพระเจ้า

ในพันธสัญญาใหม่ แผ่นดินพระเจ้าถูกเชื่อมโยงอย่างเจาะจงกับข่าวประเสริฐอย่างน้อยเจ็ดครั้ง เราพบสำนวน “ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้า” โดยมีถ้อยคำต่างกันเพียงเล็กน้อย ในมัทธิว 4:23; 9:35; และ 24:14; ในลูกา 4:43; 8:1; และ 16:16; และในกิจการ 8:12 ความถี่เช่นนี้แสดงถึงความสำคัญในการเชื่อมโยงข่าวประเสริฐ—หรือถ้อยคำแห่งชัยชนะ—เข้ากับแผ่นดินพระเจ้า แต่เพื่อให้เข้าใจความหมายนี้ ก่อนอื่นเราต้องเข้าใจว่าพระเยซูและผู้ติดตามพระองค์หมายถึงอะไร เมื่อพวกเขาพูดถึงแผ่นดินพระเจ้า

แผ่นดินพระเจ้าคือ การปกครองของพระเจ้าเหนือคนของพระองค์ ในที่ ๆ ของพระองค์

เราเห็นสิ่งนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของพระคัมภีร์ ในปฐมกาล 1 และ 2 โดยคนของพระเจ้า คืออาดัม และเอวา

ที่มีสัมพันธภาพกับพระเจ้า พระเจ้าทรงปกครอง และเขาทั้งสองอยู่ในสถานที่ของพระองค์ คือสวนเอเดน จากนั้น

เพราะความบาป สัมพันธภาพนี้จึงพังทลายลง แต่พระเจ้าก็ได้สถาปนาแผ่นดินของพระองค์ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

โดยผ่านทางอับราฮัมก่อน จากนั้นก็ผ่านทางลูกหลานของอับราฮัม

และในที่สุดก็โดยผ่านทางโมเสสหลังจากการอพยพพร้อมกับชนชาติอิสราเอล

นี่คือการปกครองของพระเจ้าเหนืออิสราเอลคนของพระองค์ และในที่สุดก็คือในสถานที่ของพระเจ้า

ได้แก่แผ่นดินคานาอัน

หลังจากนั้น เราก็เห็นวิถีโคจรนั้นสำเร็จเป็นจริงบริบูรณ์ยิ่งขึ้นพร้อมกับการเสด็จมาของพระคริสต์

และเราเห็นว่าพระเจ้าปกครองโดยผ่านพระคริสต์ในฐานะกษัตริย์ของพระองค์ มหากษัตริย์ที่พระองค์ทรงแต่งตั้ง และคนของพระเจ้าประกอบด้วยชาวยิว และชาวต่างชาติ คนมากมายจากทุกชนชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา แต่สถานที่ของพระเจ้าได้แก่นครเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งเป็นบ้านของเราในสวรรค์ ซึ่งไม่ใช่ตำแหน่งที่ตั้งใด ๆ ทางภูมิศาสตร์ในโลกนี้...

ดังนั้น ในพันธสัญญาใหม่

เราเห็นว่าแผ่นดินพระเจ้าดำรงอยู่ในปัจจุบันโดยผ่านการครองราชย์ของพระคริสต์เหนือคนของพระองค์ซึ่งมาจากทุกเผ่า ทุกชนชาติ และทุกภาษา กระจายอยู่ทั่วโลก และมีที่ตั้งอยู่ในจุดหนึ่งจุดใดโดยเฉพาะ แต่ตั้งอยู่ในสวรรค์ อันเป็นบ้านฝ่ายจิตวิญญาณของเรา แต่กระนั้น

พันธสัญญาใหม่ก็ทำให้เราได้เห็นเช่นกันว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะเป็นอย่างไรเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา

และในขณะที่ปัจจุบัน แผ่นดินนั้นถูกปิดบังด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งในโลกนี้

แต่ก็จะเห็นได้ประจักษ์ชัดเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาอีกครั้ง ทุกหัวเข่าจะกราบลง

ทุกลิ้นจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ คือองค์พระผู้เป็นเจ้า

และพระเจ้าจะครองราชย์อย่างสมบูรณ์แบบโดยผ่านทางกษัตริย์ของพระองค์ คือพระคริสต์

เหนือประชากรที่รู้จักพระองค์ และเรียกพระองค์ว่าพระบิดา ในนครเยรูซาเล็มใหม่ในสวรรค์

— ดร. คอนสแตนติน อาร์ แคมป์เบลล์

พระคัมภีร์กล่าวถึงแผ่นดินพระเจ้าในสองแนวทางหลัก หนึ่งใน

พระคัมภีร์มักกล่าวถึงแผ่นดินพระเจ้าในฐานะที่เป็นราชอาณาจักรสูงสุดซึ่งไม่มีวันเสื่อมคลาย หรือการปกครองเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้างนั้น ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง และสอง พระคัมภีร์ยังกล่าวถึงแผ่นดินพระเจ้าในฐานะอาณาจักรที่กำลังเปิดเผยออก

และแนวทางที่พระเจ้าสำแดงความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ผ่านทางประวัติศาสตร์มนุษยชาติ

เราจะดูที่ราชอาณาจักรสูงสุดที่ไม่มีวันเสื่อมคลายก่อน

ราชอาณาจักรสูงสุดที่ไม่มีวันเสื่อมคลาย

ข้อพระคัมภีร์เช่น 1 พงสาวดาร 29:11 และ 1 ทิโมธี 6:15 กล่าวถึงสิ่งทรงสร้างทั้งปวงว่าเป็นแผ่นดินของพระเจ้า

เนื่องจากพระเจ้าปกครองทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างตลอดมา และจะปกครองตลอดไป

เราต้องระลึกเสมอว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงราชอาณาจักรของพระเจ้าว่าดำรงอยู่ในสองระดับ ทั้งในสวรรค์และโลกนี้ด้วย

ในแง่ของสวรรค์ พระคัมภีร์กล่าวถึงความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้าในข้อความเช่น 1 พงศกษัตริย์ 8:27 โสโลมอนกล่าวชัดเจนว่า

“ฟ้าสวรรค์ และสวรรค์แห่งฟ้าสวรรค์ทั้งปวง” เป็นสถานที่ที่ถูกสร้างขึ้นมา ซึ่ง “ไม่สามารถรองรับ [พระเจ้า] ไว้ได้”

แต่พระเจ้าก็ยังลงดลพระองค์ลงมาและเปิดเผยพระองค์ ณ ที่นั่น ต่อหน้าสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง

บางข้อความ เช่นอิสยาห์ 6:1; 2 พงสาวดาร 18:18; โยบ 1:6; สดุดี 82:1; และดาเนียล 7:9-10 รวมทั้งข้อความในพันธสัญญาใหม่ เช่นลูกา 22:30; และวิวรณ์ 4-6 กล่าวว่า สวรรค์ คือ ราชวังของพระเจ้าเหนือแผ่นดินโลกนี้ที่มองเห็นได้ และมีกิจกรรมสารพัดดำเนินอยู่ในฐานะที่พระเจ้าประทับบนบัลลังก์ในสวรรค์ พระองค์ได้รับรายงาน ได้ยินคำอธิษฐาน ไตร่ตรอง วางแผนการ และออกพระราชกฤษฎีกา พระองค์ทรงนำให้วิญญาณที่พระองค์ทรงสร้างกระทำตามคำบัญชาของพระองค์บนโลกนี้ ในบางโอกาส พระองค์ถึงกับประทานหนทางแก่นมนุษย์ที่พระองค์ได้เลือกไว้เป็นพิเศษ ให้เข้าถึงราชวังของพระองค์โดยทางนิมิต

และพระองค์มอบหมายให้คนเหล่านั้นรับใช้พระองค์ จากราชสำนักของพระองค์ในสวรรค์
 พระองค์ประกาศว่าผู้ใดมีความผิดและผู้ใดบริสุทธิ์ และพระองค์พิพากษาโทษสิ่งมีชีวิตที่เป็นวิญญาณ มนุษย์ และชนชาติต่าง ๆ
 ตามความยุติธรรมและพระเมตตาของพระองค์
 แต่กิจการของพระเจ้าในสวรรค์ไม่ได้แค่กำหนดทิศทางของแผ่นดินของพระองค์ในสวรรค์
 พระองค์ทรงอำนาจเต็มในอาณาจักรของสิ่งทรงสร้างที่อยู่เบื้องล่างด้วย นั่นคือ ในโลกนี้

แม้ว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงแผ่นดินของพระเจ้าในฐานะราชอาณาจักรอันไม่เสื่อมคลายของพระเจ้าทั้งในสวรรค์และโลกนี้
 แต่เมื่อพระเยซูและผู้เขียนพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงแผ่นดินพระเจ้าในโลกนี้ ตามความคิดของพวกเขา
 นี่ก็สิ่งที่เราเรียกว่าอาณาจักรที่กำลังเปิดเผยออก
 และก็เป็นเพราะอาณาจักรในโลกนี้เองที่ทำให้เราสามารถเห็นว่าพระเจ้าเปิดเผยแผ่นดินของพระองค์โดยผ่านประวัติศาสตร์มนุษยชาติอย่าง
 ไร

อาณาจักรที่กำลังเปิดเผยออก

ตามที่เราได้กล่าวแล้ว พระเจ้ามีอำนาจเต็มในการควบคุมสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และจะมีอำนาจเช่นนั้นตลอดไป
 แต่อาณาจักรพระเจ้าที่กำลังเปิดเผยออกมานั้น หมายถึงวิถีทางเฉพาะที่พระเจ้าเปิดเผย แสดง
 หรือสำแดงอำนาจสูงสุดของพระองค์เหนือสิ่งทรงสร้างตลอดประวัติศาสตร์ ฉะนั้น
 ในขณะที่พระคัมภีร์ยืนยันว่าพระเจ้าเปิดเผยความเป็นกษัตริย์ของพระองค์อย่างไรในสวรรค์
 ผู้เขียนพระคัมภีร์ให้ความสนใจอย่างมากกับการอธิบายว่าพระเจ้าเปิดเผยความเป็นกษัตริย์ของพระองค์อย่างไรในโลกนี้ด้วย

ในปฐมกาล พระเจ้าได้แสดงความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ให้เห็นในสวนเอเดน
 พระองค์วางมนุษย์ผู้แรกไว้ในสวนบริสุทธิ์นั้นและมอบหมายให้เขาขยายแผ่นดินที่มองเห็นได้นี้ไปทั่วโลก
 พวกเขาจะต้องมีลูกหลานจนเต็มโลก และปกครองโลกนี้ในฐานะพระฉายและบุตรโรดของพระเจ้า แต่ซาตานได้ล่อลวงอาดัม
 และเอวาจนทำให้แผ่นดินของพระเจ้าประสบความชะงักครั้งใหญ่ พระเจ้าจึงตอบสนองด้วยการสาปแช่งสิ่งทรงสร้าง
 และทำให้การทำงานของมนุษยชาติลำบากยิ่งขึ้น พระองค์แบ่งมนุษยชาติออกเป็นสองฝ่ายซึ่งเป็นอริกัน นั่นคือ ฝ่ายที่ปรนนิบัติพระเจ้า
 และฝ่ายที่ร่วมกับซาตานเพื่อกบฏต่อพระเจ้า

การเป็นอริกันนี้มีหลายรูปแบบตลอดประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ และนำไปสู่ความท้าทายมากมายสำหรับแผ่นดินของพระเจ้า
 แต่พระคัมภีร์บอกครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ในที่สุดแล้ว พระเจ้าจะมีชัยชนะเหนือทุกสิ่ง และทุกคนที่ต่อต้านพระองค์
 พระฉายของพระองค์จะประสบความสำเร็จในการเติมโลกนี้ให้เต็ม และปกครองเหนือโลกนี้ด้วย
 ความมหัศจรรย์ของแผ่นดินพระเจ้าถูกเปิดเผยทุกหนแห่ง และเมื่อนั้นเอง ชัยชนะของพระเจ้าเหนือผู้กบฏจะเด็ดขาด
 จนกระทั่งทุกสิ่งที่ทรงสร้างจะยอมรับว่าพระองค์เป็นกษัตริย์แห่งการทรงสร้าง อัครทูตเปาโลบรรยายดังนี้ในฟิลิปปี 2:10-11:

เรา เพื่อทุกชีวิตในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก และได้แผ่นดินโลก จะคุกเข่าลงนมัสการพระนามของพระเยซู
 และทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์คือองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้าพระบิดา
 (ฟิลิปปี 2:10-11)

นิมิตอันเต็มด้วยสง่าราศีเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของประวัติศาสตร์ก็คือ ชัยชนะที่พระเยซูและคนที่ติดตามพระองค์ประกาศว่าเป็น “ข้าวดิแห่งแผ่นดินพระเจ้า”

หลังจากเราได้ร่างแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้า โดยพิจารณาทั้งคำว่า ข่าวประเสริฐ และแผ่นดินพระเจ้าแล้ว เราควรหัน ไปดูนัยยะสำคัญที่พัฒนาต่อเนื่องของการประกาศชัยชนะของแผ่นดินพระเจ้า

นัยยะสำคัญที่พัฒนาต่อเนื่อง

ข่าวดีเรื่องชัยชนะสำหรับแผ่นดินพระเจ้าถูกถ่ายทอดอย่างประณีตเข้ากับ โครงสร้างของศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ จนแนวคิดเรื่องข่าวดีนั้นปรากฏเด่นชัด หรือเผยนัยยะทุกหนแห่งในพันธสัญญาใหม่ ยังไม่ทันที่พันธสัญญาใหม่จะถูกเขียนขึ้น ความหวังในชัยชนะแห่งแผ่นดินของพระเจ้าก็ได้พัฒนานัยยะสำคัญขึ้นมากแล้ว ถึงขนาดที่ว่าแทรกอยู่ในทุกมิติของศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่

เราสามารถสลับย้อนกลับไปทีเรื่องแผ่นดินพระเจ้าในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่มี นัยยะสำคัญที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องได้หลายวิธี แต่ตามวัตถุประสงค์ของเรา เราจะใส่ใจกับสองแง่มุมเท่านั้น คือ หนึ่ง เราจะพิจารณาความล้มเหลวของอิสราเอล โดยนับถึงยุคพันธสัญญาใหม่ และสอง เราจะศึกษาความหวังของอิสราเอลในเรื่องแผ่นดินพระเจ้าในช่วงก่อนพระคริสต์มาบังเกิด ให้เราเริ่มต้นด้วยความล้มเหลวของอิสราเอลก่อน

ความล้มเหลวของอิสราเอล

หลังจากที่ความบาปทำให้สิ่งทรงสร้าง และพงศ์พันธุ์มนุษย์ตกอยู่ภายใต้คำสาป พระเจ้าได้เลือกอับราฮัมและลูกหลานของท่านให้กระทำตามพระบัญชาแห่งแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งอาดัมและเอวาได้รับมอบหมายแต่แรกเริ่มนั้นให้สำเร็จ

พระเจ้าทรงเลือกอับราฮัมและลูกหลานของท่านให้กระทำพระบัญชาแห่งแผ่นดินของพระองค์ให้สำเร็จ

พระเจ้าสัญญาว่าจะทำให้ครอบครัวของอับราฮัมเพิ่มจำนวนขึ้นมากมาย และจะประทานแผ่นดินพระสัญญาแก่ลูกหลานของอับราฮัมให้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการกระจายพระพรของพระเจ้าไปทั่วโลก ในช่วงเวลาของโมเสสและโยชูวา พระเจ้าได้ด้อยอดสิทธิพิเศษ และหน้าที่ของชาวอิสราเอลโดยทำให้พวกเขามีชัยเหนือชาวคานาอัน รวมทั้งเหล่าวิญญาณชั่วที่ชาวคานาอันปรนนิบัติ หลังจากนั้น ดาวิด โซโลมอน และกษัตริย์บาชอร์ของอิสราเอลและยูดาห์ก็ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยยะสำคัญในการขยายแผ่นดินพระเจ้าไปสู่ชนชาติอื่น แท้จริงแล้ว ในช่วงสูงสุดของรัชกาลโซโลมอน อิสราเอลเป็นหนึ่งในอาณาจักรที่รุ่งเรืองที่สุดในโลก

แม้ว่าจะมีสิทธิพิเศษเหล่านี้ แต่ลูกหลานของอับราฮัมทุกคนก็ทำให้พระเจ้าผิดหวังไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง แต่พระเจ้าก็แสดงความอดทนและทำให้พวกเขาเดินหน้าไปได้ แม้จะเต็มด้วยความบาป แต่น่าเศร้า เมื่อคนของพระเจ้าได้ก้าวขึ้นมาเป็นอาณาจักรของตนเอง โดยมีราชวงศ์ และมีวิหารในนครหลวง ความล้มเหลว

ต่าง ๆ ของอิสราเอลก็ยังน่าอัปยศอดสู จนพระเจ้าต้องหันมาพิพากษาพวกเขา พระองค์เรียกอาณาจักรชั่วร้ายอย่างอัสซีเรียและบาบิโลนให้มาทำสงครามและยึดครองอิสราเอล ความพ่ายแพ้ยับเยินเหล่านี้ในที่สุดก็ทำให้ราชวงศ์ดาวิดสิ้นสุดลง พระวิหารถูกทำลาย กรุงเยรูซาเล็มล่มสลาย และชาวอิสราเอลส่วนใหญ่ต้องตกเป็นเชลย แผ่นดินพระสัญญาถูกทิ้งร้างจนปรักหักพัง และในช่วงสุดท้ายของพันธสัญญาเดิม การบรรลุดมั่งมายนของแผ่นดินของพระเจ้างี้ดูเหมือนจะเป็นอันใดมิได้เนื่องจากสูญสลายสิ้นไป ก่อนเข้าสู่ยุคพันธสัญญาใหม่ แผ่นดินพระเจ้าในอิสราเอลตกอยู่ภายใต้การกดขี่ข่มเหงของชนต่างชาติ และและบรรดาเทพเทียมเท็จชั่วร้ายที่พวกเขาปรนนิบัติ เป็นเวลากว่า 500 ปี

น่าเสียดายที่คริสเตียนยุคปัจจุบันอยู่ห่างไกลจากประสบการณ์เลวร้ายเหล่านี้มากนัก จนพวกเราส่วนใหญ่ไม่ตระหนักเลยว่าความพ่ายแพ้ของแผ่นดินพระเจ้าในพันธสัญญาเดิมส่งผลกระทบต่อศาสนศาสตร์ของพันธสัญญาใหม่มากเพียงใด แต่การที่อิสราเอลต้องจำนนต่อชนต่างชาติส่งผลหนักหน่วงต่อความรู้สึกนึกคิดของชาวยิวในศตวรรษแรก รวมทั้งผู้ที่ติดตามพระคริสต์ด้วย ชาวยิวในศตวรรษแรกสงสัยว่า การตกเป็นเชลยก็คือจุดสิ้นสุดของแผ่นดินพระเจ้าที่มองเห็นได้เช่นนั้นหรือ? ยังมีข่าวประเสริฐแห่งความหวังสำหรับแผ่นดินของพระเจ้างี้บ้างไหม? บรรดาศาสนชนนี้ผู้นำผู้เขียนพันธสัญญาใหม่ให้ต้องยืนยันว่า แผ่นดินของพระเจ้านั้นยังมีได้สิ้นสุดลง ไม่ใช่ว่าทุกสิ่งสูญเสียไปหมดแล้ว พระเยซูชวามาหาเรารู้ได้ประกาศว่าข่าวประเสริฐว่า การตกเป็นเชลยนั้นจะสิ้นสุด และอาณาจักรแห่งชัยชนะของพระเจ้าจะถูกสถาปนาขึ้นทั่วโลกในพระคริสต์ แม้อิสราเอลจะได้ล้มเหลวมาก่อนก็ตาม

เราได้เห็นนัยยะสำคัญที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องในแผ่นดินพระเจ้าโดยผ่านความล้มเหลวของอิสราเอลแล้ว ต่อไปเราก็คงจะดูเรื่องความหวังของอิสราเอลในแผ่นดินพระเจ้า หลังการตกเป็นเชลย

ความหวังของอิสราเอล

ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะของพระองค์เพื่อเตือนอิสราเอลเกี่ยวกับความพ่ายแพ้ และการที่พวกเขากำลังจะตกเป็นเชลยเพราะความไม่สัตย์ซื่อของพวกเขาเอง แต่ด้วยพระเมตตา พระองค์ก็คลั่งใจให้ผู้เผยพระวจนะเรียกร้องให้ผู้ตกเป็นเชลยกลับใจเสียใหม่ ด้วยความหวังใจในชัยชนะอันยิ่งใหญ่

คำพยากรณ์เหล่านี้ซับซ้อน แต่ในภาพรวมก็คือ อิสราเอลหวังถึงเวลาที่พระเจ้าจะสยบศัตรูของพระองค์ และปลดปล่อยคนของพระองค์เข้าสู่พระพรแห่งแผ่นดินอันเต็มด้วยสง่าราศีและขยายไปทั่วโลกของพระองค์

ความหวังเหล่านี้เราเห็นได้ในคำพยากรณ์หลายตอนในพันธสัญญาเดิม แต่เพื่อประหยัดเวลา เราจะพิจารณาสองข้อจากคำพยากรณ์อันเป็นที่รู้จักกันดี ในอิสยาห์ 52 โดยเริ่มที่ 52:7 ซึ่งกล่าวว่า:

เท้าของผู้นำข่าวดีมาบนภูเขา ช่างงดงามยิ่งนัก ผู้ประกาศสันติภาพ ผู้แจ้งข่าวดี ผู้ประกาศความรอด ผู้กล่าวกับศิโยนว่า “พระเจ้าของเจ้าทรงครอบครอง!” (อิสยาห์ 52:7)

ข้อพระคัมภีร์นี้สำคัญต่อเรา เพราะได้กล่าวอย่างชัดเจนถึงข่าวดีแห่งชัยชนะสำหรับแผ่นดินพระเจ้า และยังมีลักษณะคู่ขนานอย่างใกล้ชิดไปกับอิสยาห์ 40:9 ซึ่งอิสยาห์กล่าวคล้ายคลึงกัน ในบริบทที่ใหญ่ขึ้น ทั้งสองข้อความนี้บ่งบอกว่า “ข่าวดี” นั้นหมายถึงชัยชนะอันไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนของแผ่นดินพระเจ้า หลังจากการที่อิสราเอลตกเป็นเชลยสิ้นสุดลง คำพยากรณ์ที่ให้ความหวังนี้แทรกอยู่ในการสะท้อนคิดเชิงศาสนศาสตร์ของชาวอิวส่วนใหญ่ในศตวรรษแรก จึงไม่น่าแปลกใจที่ความหวังเหล่านี้ก็แทรกอยู่ในศาสนศาสตร์ของพันธสัญญาใหม่ด้วย

ภาพรวมในพันธสัญญาเดิมให้ความสำคัญโดยเน้นบรรยายเรื่องการตกเป็นเชลย โดยย้อนไปถึงอาดัม และเอวา ในสวนเอเดน ซึ่งถูกขับไล่ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลเอง ดังนั้น การที่เหตุการณ์หักมุมอย่างน่าเศร้านี้

โดยธรรมชาติแล้วก็จะนำมาซึ่งความปรารถนาในความหวังบางประการหลังการตกเป็นเชลย ดังนั้น เราจึงมีคำพยากรณ์ระยะสั้นมากมาย โดยเฉพาะในอิสยาห์ ที่ว่าพระเจ้าจะฟื้นฟูคนของพระองค์ขึ้นใหม่

แต่เมื่อคุณโยนคำพยากรณ์เช่นนั้นกลับไปถึงเรื่องราวการทรงสร้าง

คุณก็ตระหนักว่าการฟื้นฟูแผ่นดินเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะแก้ไขความเสียหายดั้งเดิมที่เกิดขึ้นตั้งแต่จุดเริ่มต้น หรือหลังจุดเริ่มต้นไม่นาน ... ฉะนั้น

จึงค่อนข้างเป็นธรรมชาติที่จะพบว่าผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมมีความปรารถนาให้อิสราเอลได้รับการปลดปล่อยในระยะเวลาดังกล่าว อันอาจด้วยพระหัตถ์ของกษัตริย์ผู้เปี่ยมพรสวรรค์โดยเฉพาะ

รวมถึงการปลดปล่อยในที่สุดโดยใครสักคนผู้มีสถานภาพความเป็นกษัตริย์ และในฐานะตัวแทนของคนของพระเจ้า

— ดร. มอน แม็คโดนาฟ

การศึกษาอิสยาห์ 52:7 อย่างใกล้ชิด จะทำให้เห็นลักษณะที่สัมพันธ์กับความหวังของอิสราเอลในเรื่องชัยชนะของแผ่นดินพระเจ้า

หนึ่ง อิสยาห์กล่าวว่าจะมีผู้ที่ “นำข่าวประเสริฐ” และ “นำข่าวดี” มายังศิโยน ทั้งสองวลีนี้ใช้แปลคำกริยา “basar” ในภาษาฮีบรู ซึ่งพระคัมภีร์ฉบับเซปตัวจินต์แปลด้วยคำว่า “euangelizo” ในภาษากรีก ตามที่เราเห็นก่อนหน้านี้ คำศัพท์ชุดเดียวกันนี้ถูกใช้ในพันธสัญญาใหม่ หมายถึง ข่าวดีแห่งชัยชนะสำหรับแผ่นดินของพระเจ้าในพระคริสต์

สอง เราได้เห็นอิสยาห์ 52:7 ถูกหยิบยกมากล่าวในโรม 10:15 ในข้อนี้

เปาโลบอกว่าการประกาศของคริสเตียนทำให้คำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวกับผู้ที่นำข่าวดีมาภายหลังการที่อิสราเอลตกเป็นเชลยนั้นสำเร็จเป็นจริง

สาม อิสยาห์พยากรณ์ว่า ข่าวดีนั้นจะเป็นการประกาศ “สันติสุข” และ “ความรอด” ในเอเฟซัส 6:15 เปาโลกล่าวถึง “ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข” ของคริสเตียน และในเอเฟซัส 1:13 เปาโลกล่าวถึง “ข่าวประเสริฐแห่งความรอดของท่าน”

และสี่ บรรทัดสุดท้ายของข้อนี้สรุปสาระสำคัญของข่าวประเสริฐ โดยประกาศว่า “พระเจ้าของเจ้าทรงครอบครอง!” ข้อความนี้เป็นรากฐานของข่าวประเสริฐที่พระเยซูและผู้เขียนพันธสัญญาใหมกล่าวถึงครั้งแล้วครั้งเล่าว่าเป็น “ข่าวดีแห่งแผ่นดิน” หรือ “การครองราชย์” ของพระเจ้า”

เมื่อได้เห็นแล้วว่าอิสยาห์พยากรณ์อย่างไรเกี่ยวกับการมาถึงของความหวังของชาวอิสราเอล ในอิสยาห์ 52:7 ให้เราดูข้อ 10 ของบทเพลงนี้ ในข้อนี้ อิสยาห์พยากรณ์ถึงสองด้านของชัยชนะที่อิสราเอลปรารถนาจะเห็น ประการแรก ท่านคาดหวังว่าศัตรูของพระเจ้าจะต้องพ่ายแพ้อย่างแน่นอน

ความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้าปรากฏชัดเจนในครั้งแรกของอิสยาห์ 52:10 เมื่ออิสยาห์กล่าวว่า:

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเผยพระกรอันบริสุทธิ์ ต่อหน้าต่อตาประชาชาติทั้งปวง (อิสยาห์ 52:10)

ในที่นี้ เราเห็นว่าพระเจ้าจะ “เผยพระกรอันบริสุทธิ์” ของพระองค์ อันหมายถึงพระกรแห่งฤทธานุภาพในสงคราม เพื่อปราบศัตรูของพระองค์

แน่นอน ทุกคนที่คุ้นเคยกับพันธสัญญาเดิมรู้ว่าพระเจ้าปราบศัตรูของพระองค์หลายครั้งหลายหน ดังนั้น อะไรทำให้คำพยากรณ์เกี่ยวกับชัยชนะของพระเจ้าตอนนี้มีความพิเศษ? ในข้อนี้ อิสยาห์พยากรณ์ว่าพระเจ้าจะปราบศัตรูของพระองค์ “ต่อหน้าต่อตาประชาชาติทั้งปวง” หรืออาจกล่าวว่า อิสยาห์พยากรณ์ว่าหลังการตกเป็นเชลยของอิสราเอลสิ้นสุดลงแล้ว พระเจ้าจะปราบศัตรูทั้งสี่ของพระองค์ทุกหนแห่งอย่างราบคาบ พระองค์จะทำลายอำนาจของพวกเขา ขับไล่พวกเขาออกจากโลกนี้ และส่งพวกเขาไปรับการพิพากษาริรันดร์

สอง ครั้งหลังของอิสยาห์ 52:10 บอกเราว่า

ชัยชนะของพระเจ้าจะนำมาซึ่งการปลดปล่อยคนของพระเจ้าเพื่อเข้าสู่พระพรแห่งแผ่นดินของพระองค์ ให้เราฟังข้อความช่วงนี้จากอิสยาห์ 52:10:

ทั่วโลกจะเห็น ความรอดแห่งพระเจ้าของเรา (อิสยาห์ 52:10)

เรารู้ว่า ในพันธสัญญาเดิมพระเจ้าปลดปล่อยคนของพระองค์หลายครั้งหลายหน แต่ในการปลดปล่อยที่อิสยาห์พยากรณ์ในที่นี้ “ทั่วโลก” จะได้เห็น ศัตรูของพระเจ้าทุกหนแห่งจะพ่ายแพ้ันใด การปลดปล่อยของพระองค์จะเกิดขึ้นทั่วโลก และยุติทุกสิ่งอันนั้น ในที่สุด พระเจ้าจะปลดปล่อยคนของพระองค์ให้เข้าสู่แผ่นดินของพระองค์ แผ่นดินแห่งความชื่นชมยินดี ความรัก ความชอบธรรม สันติสุข ความรุ่งเรือง และความชื่นบานอันไม่รู้จบ โดยมีพระองค์ผู้ทรงสง่าราศีประทับอยู่ด้วย

เราจะศึกษาสองแง่มุมแห่งชัยชนะของพระเจ้าอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นต่อไป แต่ตามที่ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้แสดงให้เห็น เราจะสามารถพบคำพยากรณ์เรื่องแผ่นดินที่จะเสด็จมานั้น ได้ตลอดพันธสัญญาใหม่

แต่ที่น่าเศร้าก็คือ เป็นเวลากว่า 2,000 ปี

ศาสนศาสตร์คริสเตียนดั้งเดิมกลับลดความโดดเด่นของแผ่นดินพระเจ้าในพันธสัญญาใหม่ลง ในหลายช่วงประวัติศาสตร์คริสตจักร คริสเตียนได้เน้นความถูกต้องของมุมมองหลากหลายทางศาสนศาสตร์ในการตอบสนองประเด็นต่าง ๆ มากมาย แต่เราต้องเตือนตนเองเสมอว่า เมื่อพันธสัญญาใหม่ถูกเขียนขึ้นนั้น

ความพ่ายแพ้ของแผ่นดินพระเจ้ารับกานจิตใจของผู้ติดตามพระเยซูอย่างมาก สำหรับพวกเขาแล้ว ไม่มีสิ่งใดสำคัญไปกว่าการที่พวกเขาเชื่อว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะทะยานขึ้นในพระคริสต์ผู้ชัยชนะอันไม่เคยปรากฏมาก่อน และด้วยเหตุนี้ ศาสนาคริสต์พันธสัญญาใหม่จึงถูกหล่อหลอมในกรอบแนวคิดเรื่องข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้า

เมื่อถึงจุดนี้ในบทเรียนเรื่องแผ่นดินพระเจ้า

เราได้แนะนำประเด็นหลักที่โดดเด่นเรื่องข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้าในศาสนาคริสต์พันธสัญญาใหม่ ต่อไป เราจะหันไปที่หัวข้อหลักที่สอง นั่นคือ การเสด็จมาของแผ่นดินของพระเจ้าก่อร่างศาสนาคริสต์ของพันธสัญญาใหม่อย่างไร?

การเสด็จมา

เราทุกคนเคยผ่านช่วงเวลาเมื่อเราเชื่อว่าบางสิ่งกำลังจะเกิดขึ้น แต่เมื่อเวลานั้นมาถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจริงกลับแตกต่างจากสิ่งที่เราจินตนาการอย่างมาก ในหลายแง่มุม สิ่งนี้ก็เป็นจริงสำหรับผู้เขียนพันธสัญญาใหม่ด้วย ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่ที่มีชีวิตอยู่ในศตวรรษแรกเคยมีความคาดหวังหนักแน่นว่าชัยชนะแห่งแผ่นดินพระเจ้าจะมาถึงอย่างไร แต่กลุ่มผู้ติดตามพระเยซูชุดแรก ๆ เริ่มค่อย ๆ เรียนรู้ว่าแผ่นดินพระเจ้าไม่ได้มาถึงตามที่พวกเขาจินตนาการไว้ ฉะนั้น ในหลายแง่มุม ศาสนาคริสต์พันธสัญญาใหม่จึงถูกอุทิศเพื่ออธิบายว่า จริง ๆ แล้ว ชัยชนะแห่งแผ่นดินพระเจ้านั้นจะมาถึงอย่างไร

เพื่อให้เข้าใจว่าการมาของแผ่นดินพระเจ้าส่งอิทธิพลอย่างไรต่อศาสนาคริสต์พันธสัญญาใหม่ เราจะเริ่มด้วยการดูที่ความคาดหวังในการเสด็จมาของแผ่นดินพระเจ้า จากนั้น เราจะศึกษามุมมองในพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับสิ่งที่เราเรียกว่า “ชัยชนะสามขั้นของแผ่นดินพระเจ้า” ก่อนอื่น ให้เราพิจารณาความคาดหวังในการมาของแผ่นดินพระเจ้า

ความคาดหวัง

ในคริสต์ศตวรรษแรก

ชาวยิวทั้งปวงที่ยึดมั่นแม้เพียงน้อยนิดในความศรัทธาของบรรพบุรุษปรารถนาให้แผ่นดินแห่งชัยชนะของพระเจ้ามาถึง เขาทั้งปวงหวังว่าพระเจ้าจะกำจัดผู้ชั่วร้ายและปลดปล่อยคนของพระองค์ให้เข้าสู่พระพรแห่งแผ่นดินของพระองค์ ผู้ที่ติดตามพระเยซูก็มีความหวังเช่นนี้ด้วย แต่มีความแตกต่างที่น่าทึ่งในเรื่องเวลา และวิธีการก็ตาม

ในด้านหนึ่ง เมื่อพวกเรับไบ และผู้นำอื่น ๆ ในอิสราเอลสอนเรื่องการมาแห่งชัยชนะในบั้นปลายของแผ่นดินพระเจ้า พวกเขาอ้างอิงถึงสำนวนที่คุ้นเคยในพันธสัญญาเดิม เช่น “วันสุดท้าย” และ “วันของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” แต่พวกเขาก็กล่าวถึงสองยุคอันยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์ด้วย พวกเรับไบมักกล่าวถึงยุคปัจจุบันแห่งความบาป การทนทุกข์ และความตายว่าเป็น “ยุคนี้” (“olam hazeh” (“โอลาม ฮาเซห์”) ในภาษาฮีบรู) และกล่าวถึงยุคแห่งความชอบธรรม ความรัก ความชื่นชมยินดี และสันติสุขในอนาคต ซึ่งจะมาถึงหลังการตกเป็นเชลยว่าเป็น “ยุคที่จะมาถึง” (“olam haba” (“โอลาม ฮาบา”) ในภาษาฮีบรู)

พวกเขาสอนว่า “ยุคนี้” ตกต่ำถึงขีดสุดเมื่ออิสราเอลถูกสาปแช่งให้ถูกเนรเทศออกจากแผ่นดินพระสัญญา แน่แน่นอน พระเจ้ามีราชอาณาจักรสูงสุดเหนือยุคนี้ และในบางครั้ง พระองค์ก็เปิดเผย หรือสำแดง ความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ในหนทางที่อัศจรรย์ แต่ก่อนที่จะถึงคริสต์ศตวรรษแรก คนของพระเจ้าได้ถูกกดขี่และกดขี่กันจากพระพรแห่งแผ่นดินของพระเจ้าเป็นเวลาหลายร้อยปี ความคาดหวังที่แพร่หลายอย่างกว้างขวางก็คือ ใน “ยุคที่จะมาถึง” นั้น ศัตรูของพระเจ้าจะถูกกำจัดอย่างราบคาบ และถูกกำจัดจากโลกนี้ และคนของพระเจ้าจะได้รับการปลดปล่อยตลอดกาล ให้เข้าสู่พระอันเหลือคณานับแห่งแผ่นดินของพระเจ้าที่ขยายออกไปทั่วโลก

ในพระคัมภีร์

และในการอธิบายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ด้วย บางครั้งเราได้พบคำว่า “ยุคนี้” และ “ยุคที่จะมาถึง” โดยมีความหมายดังนี้ว่า “ยุคนี้” ก็คือยุค ช่วงเวลา หรือสมัยที่มนุษย์เราดำรงชีวิตอยู่ นั่นคือ ยุคที่เกิดขึ้นหลังการล้มลงในความบาป คือชีวิตในโลกที่ล้มลง “ยุคที่จะมาถึง” ตามความคาดหวังของผู้เผยพระวจนะใน พันธสัญญาเดิม

ก็คือช่วงเวลาที่จะพระเจ้าจะสถาปนาแผ่นดินสวรรค์ขึ้นใหม่ในนัยยะพิเศษบางอย่าง จะมีแผ่นดินสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ และใจหินของมนุษย์จะถูกถอดออกไป และเราทั้งปวงจะเชื่อฟังและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ จะไม่มีความรุนแรงท่ามกลางมนุษย์อีกต่อไป และจะไม่มีความรุนแรงแม้กระทั่งในอาณาจักรของสัตว์ด้วย

— ดร. เอคฮาร์ด เจ ฌนาเบล

ในศตวรรษแรก นิกายต่าง ๆ ของชาวยิวมีมุมมองแตกต่างกันว่าสิ่งใดจะต้องเกิดขึ้นก่อนที่ประวัติศาสตร์จะเปลี่ยนผ่านจาก “ยุคนี้” ไปสู่ “ยุคที่จะมาถึง” แต่หลายฝ่าย ส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่า การเปลี่ยนผ่านจากยุคแห่งความพ่ายแพ้ ไปสู่ยุคของแผ่นดินแห่งชัยชนะของพระเจ้าจะเกิดขึ้นผ่านสงครามมหากภัยพิบัติ พวกเขาเชื่อว่าพระเมสสิยาห์ ผู้เป็นรัชทายาทแห่งบัลลังก์ของดาวิด จะนำทูตสวรรค์และประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าไปสู่ชัยชนะเหนือศัตรูของพระองค์ ทั้งฝ่ายกายภาพ และจิตวิญญาณด้วย

ความเชื่อที่ว่าพระเจ้าจะกำจัดไม่เพียงศัตรูที่เป็นมนุษย์ แต่รวมถึงศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณด้วย ได้รับการสนับสนุนตลอดพันธสัญญาเดิม เช่น ในอพยพ 12:12 พระเจ้าตรัสถึงการกำจัดไม่เพียงแต่ชาวอียิปต์เท่านั้น แต่รวมถึงเทพต่าง ๆ ของชาวอียิปต์ด้วย ใน 1 ซามูเอล 5:1-12 พระเจ้าทำสงครามกับชาวฟิลิสเตีย และการาบทเหยิ่มเท็จของพวกเขา คือ “ดาโกน” นี่คือเหตุผลที่อิสยาห์ 21:9 เน้นถึงความพ่ายแพ้ของบาบิโลนและการทำลายเทพต่าง ๆ ของบาบิโลนไปพร้อมกัน

ข้อความในพันธสัญญาเดิม เช่น อักกัย 2:6-9; เศคาริยาห์ 9-12 และเอเสเคียล 38-39 ถูกตีความใน “วรรณกรรมสันทราย” (วรรณกรรมเกี่ยวกับวันสิ้นโลก) ของชาวยิวว่าเป็นคำพยากรณ์ถึงมหาสงครามจักรวาล โดยในสงครามดังกล่าวนี้ พระเมสสิยาห์จะนำกองทัพของพระเจ้าเข้าสู่ชัยชนะเหนือปราชชาติและวิญญาณชั่วร้ายที่ปกครองอยู่เหนือพวกเขา ด้วยวิธีนี้

พระเมสสิยาห์จะกำราบศัตรูทั้งปวงของพระเจ้า และปลดปล่อยคนของพระองค์ให้เข้าสู่แผ่นดินอันเต็มไปด้วยพระสิริพระเจ้า และขยายไปทั่วโลกด้วย

ในอีกด้านหนึ่ง แม้มุมมองของชาวอิวเหล่านี้จะแพร่หลายมาก แต่ผู้ที่ติดตามพระเยซูก็เริ่มคาดหวังการเสด็จมาของชัยชนะสำหรับแผ่นดินของพระเจ้าในวิธีที่แตกต่างไป เช่นเดียวกับคนในยุคเดียวกันส่วนใหญ่ ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่เชื่อว่าประวัติศาสตร์นั้นถูกแบ่งออกเป็นสองยุคใหญ่ ๆ และพวกเขาเห็นพ้องว่าพระเมสสิยาห์จะปราบศัตรูของพระเจ้า ทั้งที่เป็นมนุษย์และวิญญาณ และจะปลดปล่อยประชากรผู้ถูกไถ่ของพระเจ้าจาก “ยุคนี้” เข้าสู่พระพรของ “ยุคที่จะมาถึง” แต่ผู้ที่ติดตามพระเยซูก็มาถึงจุดที่เชื่อว่าการเปลี่ยนผ่านจากยุคนี้ ไปสู่ยุคที่จะมาถึงจะเกิดขึ้นในแนวทางที่ตรงกันข้ามอย่างมากกับสิ่งที่ชาวอิวในยุคของพวกเขาเชื่อ

ในประเด็นแรก ตรงกันข้ามกับคนอิวส่วนใหญ่ ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่เชื่อว่าพระเยซูนั่นเอง คือพระเมสสิยาห์ที่ถูกสัญญาไว้ คืออิสราเอลเลือกของดาวิด คือผู้ที่นำชัยชนะเหนือทั้งโลกมาสู่แผ่นดินพระเจ้าในบั้นปลาย และการยึดมั่นในพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์นี้หล่อหลอมอย่างลึกซึ้งซึ่งทุกสิ่งที่พวกเขาเขียนในพันธสัญญาใหม่

เราสามารถเห็นการผูกยึดสถานภาพความเป็นกษัตริย์ องค์พระเมสสิยาห์ของพระเยซูโดยผ่านคำแสดงราชศักดิ์ที่พันธสัญญาใหม่ใช้เพื่อกล่าวถึงพระเยซู เช่น พันธสัญญาใหม่กล่าวถึงพระเยซูโดยใช้ราชศักดิ์ “พระคริสต์” ประมาณ 529 ครั้ง รากศัพท์ภาษากรีก “Christos” นี้ ใช้เพื่อแปลคำภาษาฮีบรู “Meshiach” ในพันธสัญญาเดิม ซึ่งเป็นรากศัพท์ของคำว่า “เมสสิยาห์” ที่เราใช้กัน ดังเดิมแล้ว สองคำนี้มีความหมายว่า “ผู้ได้รับการเจิม” ในสมัยพันธสัญญาเดิม ผู้เผยพระวจนะ ทุโรหิต และกษัตริย์ เป็นตำแหน่งที่ได้รับการเจิมเป็นพิเศษในอิสราเอล แต่ก่อนถึงยุคพันธสัญญาใหม่ “ผู้ถูกเจิม” หรือ “พระเมสสิยาห์” ก็แทบจะมีความหมายเดียวกันกับมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์ดาวิด ผู้จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคที่จะมาถึง

ราชศักดิ์ที่สองที่ถูกใช้เพื่อหมายถึงพระเยซูในพันธสัญญาใหม่ได้แก่ “พระบุตรของพระเจ้า” ส่วนนี้ หรือส่วนที่คล้ายกันเช่น “พระบุตร” หรือ “พระบุตรของพระองค์ผู้สูงสุด” ปรากฏประมาณ 118 ครั้งในพันธสัญญาใหม่ คำศัพท์ชุดนี้บ่งบอกว่าพระเยซู คือ กษัตริย์ที่แท้จริงของอิสราเอล ให้เราฟังยอห์น 1:49 ที่นาธานเอลพูดกับพระเยซูว่า:

“พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล” (ยอห์น 1:49)

และในมัทธิว 16:16 เปโตรประกาศความเชื่อของท่านในพระเยซูว่า:

“พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” (มัทธิว 16:16)

ส่วนนี้คล้ายคลึงกับราชศักดิ์ที่สามสำหรับพระเยซู นั่นคือ “บุตรของดาวิด” ซึ่งเราพบในพระกิตติคุณมัทธิว มาระโก และลูกา อย่างน้อย 20 ครั้ง ราชศักดิ์นี้หมายถึงพระเยซูในฐานะรัชทายาทแท้จริงแห่งบัลลังก์ของดาวิด ผู้ที่พระเจ้าได้แต่งตั้ง

ตัวอย่างก็คือ ในลูกา 1:32-33 ทูตสวรรค์กาเบรียลประกาศสารจากพระเจ้าถึงมารีย์ ดังนี้:

พระองค์จะทรงยิ่งใหญ่ และได้ชื่อว่าพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด พระเจ้าจะประทานบัลลังก์ของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ แก่พระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองพงศ์พันธุ์ของยาโคบ

ตลอดไป อาณาจักรของพระองค์จะไม่วันสิ้นสุดเลย” (ลูกา 1:32-33)

ในที่นี้ กาเบรียลกล่าวถึงพระเยซูโดยใช้ราชศัพท์ “พระบุตรของพระองค์ผู้สูงสุด” แล้วท่านก็อธิบายว่าพระเยซูจะประทับบน “บัลลังก์ของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์” ดูฉบับที่เก่า พระเยซู “จะทรงครอบครอง ... ตลอดไป [และ] อาณาจักรของพระองค์จะไม่วันสิ้นสุดเลย” ในฐานะพระบุตรของพระองค์ผู้สูงสุด พระเยซู คือ ผู้ที่จะนำซึ่งชัยชนะในครั้งของแผ่นดินของพระเจ้านั้นมา

ทุกข้อความที่กล่าวมานี้ เถึงถึงคำสอนสำคัญยิ่งในศาสนาคริสต์พันธสัญญาใหม่ นั่นคือ พระเยซู คือ พระเมสสิยาห์ ผู้ซึ่งจะนำแผ่นดินของพระเจ้านี้มาสู่โลกนี้อย่างครบบริบูรณ์

ในประเด็นที่สอง

ผู้ติดตามพระเยซูยุคแรกเชื่อว่าพระองค์จะนำซึ่งการเปลี่ยนผ่านจากยุคนี้ไปสู่ยุคที่จะมาถึงในแบบที่พวกเขาและคนอื่นไม่เคยคาดหวังมาก่อน

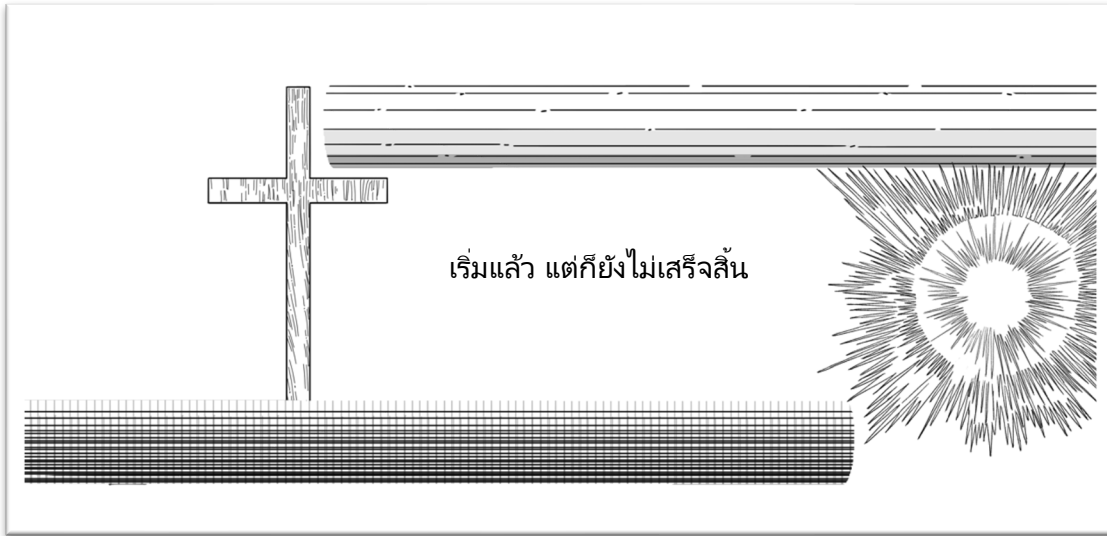
ให้เราฟังวิธีที่พระเยซูเปิดเผยถึงเปลี่ยนแปลง ในเรื่องความคาดหมายเกี่ยวกับแผ่นดินพระเจ้า ในมัทธิว 13:31-32:

พระองค์ทรงยกคำอุปมาอีกข้อหนึ่งว่า

“อาณาจักรสวรรค์เปรียบเหมือนเมล็ดสัถร์ดซึ่งมีคนเอาไปเพาะในทุ่งของคน แม้เมล็ดนั้นเล็กกว่าเมล็ดทั้งปวง แต่เมื่องอกขึ้นก็ใหญ่ที่สุดในสวนและกลายเป็นคันไถในคนใน
อาณาจักรมาเถะกั้ง” (มัทธิว 13:31-32)

ในคำอุปมานี้ พระเยซูสอนว่าแผ่นดินแห่งชัยชนะของพระเจ้าจะเริ่มขึ้นจากสิ่งเล็ก ๆ “เหมือนเมล็ดสัถร์ด” และเติบโตเมื่อเวลาผ่านไป จนถึงสภาพสมบูรณ์ที่สุดในที่สุด

นักศาสนศาสตร์ยุคปัจจุบันมักเรียกมุมมองของพระเยซูที่มีต่อการเสด็จมาของแผ่นดินของพระเจ้ายุคพระเมสสิยาห์ว่า “การเปิดตัว (หรือปฐมบท) ของอาณาจักร” วลีนี้หมายถึงแนวคิดที่ว่า กิจการของพระเมสสิยาห์ได้ถูกสำแดงบนโลกนี้แล้ว แต่ชัยชนะในบั้นปลายยังมาไม่ถึง พวกเขาอ้างกล่าวถึงปรากฏการณ์นี้ว่า “เริ่มแล้ว แต่ก็ยังไม่เสร็จสิ้น” อีกนัยหนึ่งก็คือ ชัยชนะของแผ่นดินพระเจ้าได้มาถึงแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จบริบูรณ์ มุมมองเกี่ยวกับชัยชนะของแผ่นดินพระเจ้าที่จะมาถึงนี้ ให้ความหวังที่อบอุ่นนับไม่ถ้วนเกี่ยวกับศาสนาคริสต์พันธสัญญาใหม่

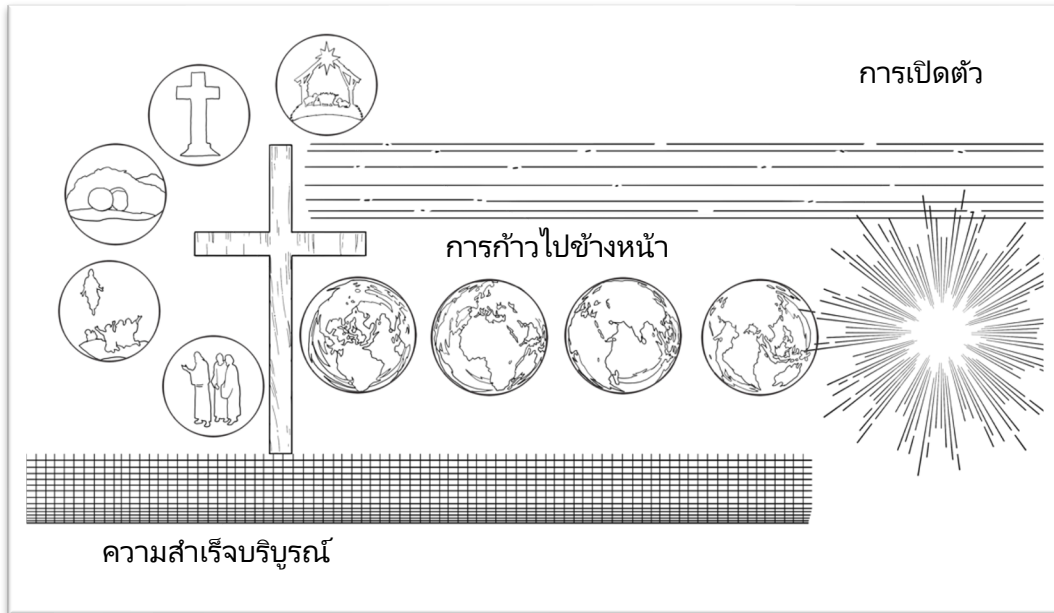

การเปิดตัว (หรือปฐมบท) ของอวสานกาล

เมื่อพระเยซูได้ประกาศเรื่องแผ่นดินพระเจ้า หนึ่งในคำถามใหญ่ที่สุดเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือ นี่ยังคงเป็นความจริงในปัจจุบันหรือไม่? เรื่องนี้ได้มาถึงแล้วในถ้อยคำและการกระทำของพระองค์หรือไม่? หรือเป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในอนาคต? เอาล่ะ นักวิชาการพูดถึง “การเปิดตัวแผ่นดินพระเจ้า” “การถูกเปิดตัว” หมายถึงทั้งปัจจุบัน และอนาคต พระเยซูประกาศถึงแผ่นดินพระเจ้า ซึ่งกำลังมาถึงโดยผ่านพระวาทะ และพระราชกิจของพระองค์ โดยเฉพาะผ่านการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขน และการคืนพระชนม์ ดังนั้น แผ่นดินนั้นได้ถูกเปิดตัวแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จบริบูรณ์ เมื่อสำเร็จบริบูรณ์แล้ว แผ่นดินพระเจ้าก็จะตั้งอยู่เต็มทีในโลกนี้ เราจะได้รับกายอันถูกทำให้เต็มด้วยสง่าราศี เราจะเข้าสู่สัมพันธภาพ นิรันดร์กับพระเจ้า ดังนั้น เราจึงดำเนินชีวิตในปัจจุบันระหว่างสองยุค คือ ระหว่างการเปิดตัวแผ่นดินพระเจ้า และการที่แผ่นดินพระเจ้าจะสำเร็จบริบูรณ์ เรายังคงมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้ ยังคงอยู่ในโลกที่ได้สัมผัสนี้ แต่แผ่นดินของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว เพราะพระคริสต์กำลังครองราชย์อยู่ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้า และพระองค์ก็กำลังครองราชย์ในจิตใจของเรา และเพราะเหตุนี้ แผ่นดินของพระเจ้าจึงมาถึงแล้ว นั่นคือความหมายที่ว่า “เริ่มแล้ว” แต่ก็ยังเป็นอนาคต คือ “ยังไม่เสร็จสิ้น” เช่นกัน

— ดร. มาร์ค เอล สตราสส์

ในภาพรวม จะช่วยให้เข้าใจขึ้นเมื่อเราคิดถึงมุมมองของพันธสัญญาใหม่ในเรื่องการมาของแผ่นดินพระเจ้าว่าเป็นชัยชนะสามขั้น คือ หนึ่ง ในช่วงเปิดตัว พระเจ้าริเริ่มชัยชนะของแผ่นดินของพระองค์โดยผ่านชีวิต การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู และโดยผ่านทางบรรดาพันธกิจพื้นฐานของอัครทูตและผู้เผยพระวาทะของพระองค์ในศตวรรษแรก (สอง) หลังจากนั้น ในระยะของการก้าวไปข้างหน้า พระเยซูขับเคลื่อนชัยชนะของแผ่นดินพระเจ้าไปข้างหน้าจากราชบัลลังก์ของพระองค์ในสวรรค์ พระเยซูจะขับเคลื่อนแผ่นดินพระเจ้าต่อไปตลอดประวัติศาสตร์คริสตจักร (และสาม) ในที่สุด พระเยซูจะนำมาซึ่งความสำเร็จบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยพระสิริ นี่คือการชนะในบั้นปลายของแผ่นดินของพระเจ้า เมื่อความชั่วร้ายทั้งปวงจะถูกทำลายและแผ่นดินอันเต็มด้วยสง่าราศีของพระเจ้าจะขยายออกไปทุกหนแห่งในโลก

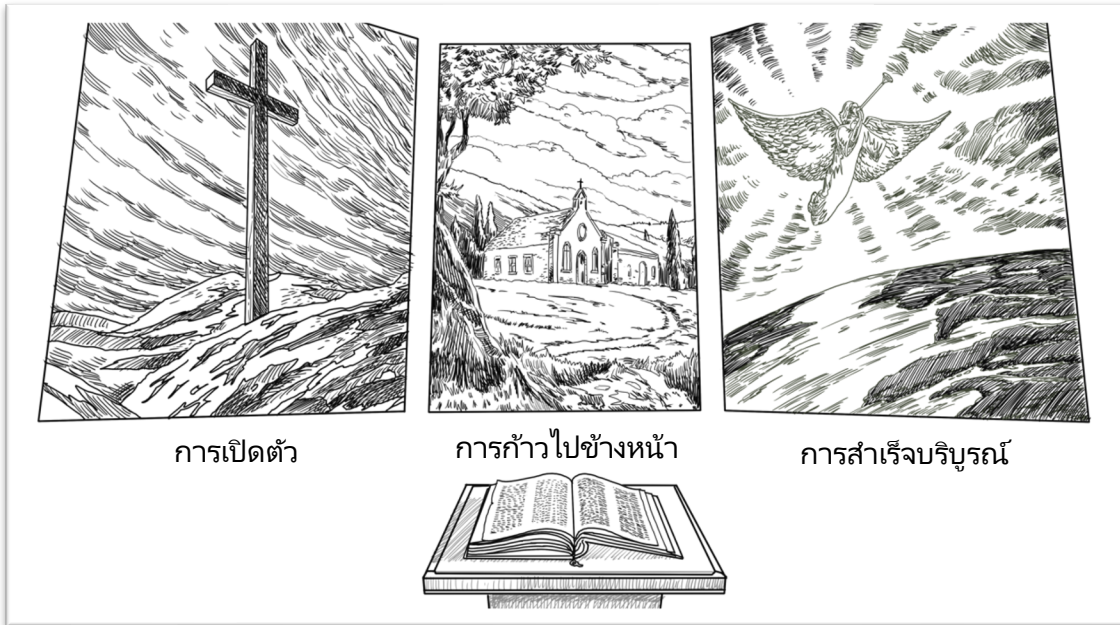
การเสด็จมาของแผ่นดินของพระเจ้าคือชัยชนะสามขั้น

เมื่อผู้เขียนพันธสัญญาใหม่อุทิศตนเองเพื่ออธิบายประเด็นต่าง ๆ ทางศาสนศาสตร์ พวกเขาจะเน้นความสำคัญที่สามระยะดังกล่าวของพันธกิจของพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์

ตามที่เราได้เห็น การมาถึงของแผ่นดินของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของผู้ที่ติดตามพระเยซูในศตวรรษแรก บัดนี้ ขอให้เราพิจารณาความสำคัญอย่างยิ่งยวดของชัยชนะสามขั้นของแผ่นดินพระเจ้าในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่

ชัยชนะสามขั้น

ความจริงที่ว่าชัยชนะของแผ่นดินพระเจ้ามาถึงในขั้นตอนแห่งการเปิดตัว การก้าวไปข้างหน้า และการสำเร็จบริบูรณ์ของพันธกิจของพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ ก่อให้เกิดคำถามมากมายในคริสตจักรยุคแรก เช่น พระเยซูได้ทำสิ่งใดสำเร็จแล้วแล้ว? พระองค์จะทำการใดในประวัติศาสตร์คริสตจักรให้สำเร็จแล้วอีก? พระองค์จะทำการใดเมื่อจะเสด็จกลับมาในอนาคต? คำถามเหล่านี้สำคัญยิ่งในศตวรรษแรกถึงขนาดที่สามารถก่อร่างศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่อย่างลึกซึ้ง ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่อิงข้อเท็จจริงที่ว่า ความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้า และการปลดปล่อยสำหรับคนของพระองค์ได้เริ่มต้นแล้วในการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ เหตุการณ์เหล่านี้จะดำเนินต่อไปตลอดประวัติศาสตร์คริสตจักร และสำเร็จบริบูรณ์ในการเสด็จมาด้วยชัยชนะครั้งที่สองของพระคริสต์

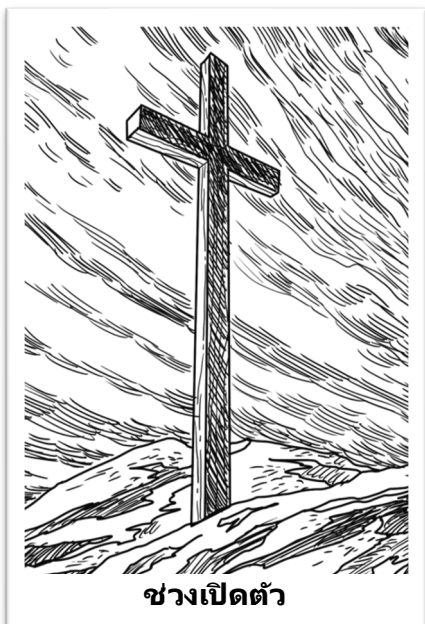
การเปิดตัว

การก้าวไปข้างหน้า

การสำเร็จบริบูรณ์

สามระยะของแผ่นดินของพระเจ้า

หากเวลาอันยาว เราจะสามารถชี้แนวทางที่ชัยชนะสามขั้นตอนนี้ได้ก่อร่างสร้างศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ แต่จะเป็นประโยชน์มาก หากเราเริ่มด้วยการมองไปที่สองแนวทางดังนี้ ประการแรก เราจะสังเกตว่าพันธสัญญาใหม่อธิบายถึงความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้าอย่างไรในสามขั้นตอนแห่งแผ่นดินของพระองค์ จากนั้นเราจะศึกษาคำสอนในพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับการปลดปล่อยคนของพระเจ้าในขั้นตอนทั้งสามนี้เช่นกัน เราจะเริ่มที่ความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้า

ช่วงเปิดตัว

ความพ่ายแพ้

ชาวอียิปต์ที่ไม่เชื่อมีความคิดว่า พระเมสสิยาห์จะพิชิตศัตรูของพระเจ้าที่เป็นทั้งมนุษย์และวิญญาณ ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่อ้างอิงเช่นนั้นด้วย แต่พวกเขาก็เข้าใจเช่นกันว่าพระเยซูจะทำสิ่งนี้ในแนวทางที่เหมาะสมกับแต่ละระยะของแผ่นดินของพระองค์ ศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่เน้นว่า ยุทธศาสตร์ของพระเยซูมีสองส่วนในช่วงการเปิดตัวแผ่นดินพระเจ้า ในด้านหนึ่ง พระองค์นำการพิพากษาของพระเจ้าลงมาบนศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณของพระเจ้า ตลอดพันธกิจของพระองค์ พระเยซูทำการวิญญานชั่วโดยการขับพวกมันออกจากตำแหน่งแห่งอำนาจ แต่ในอีกด้านหนึ่ง พระองค์ก็หยิบยื่นพระเมตตาของพระเจ้าไปสู่ศัตรูที่เป็นมนุษย์ ของพระองค์ เน้นอนว่าพระเมตตาของพระคริสต์ที่มีต่อมนุษย์นำมาซึ่งพระพรมากมายสำหรับพวกเขา

แต่ก็ทำให้วิญญาณชั่วร้ายแพร่ระบาดมากยิ่งขึ้น เพราะด้วยความเมตตาทำให้มนุษย์ที่รับใช้พวกมันเหลือน้อยลงเรื่อย ๆ

ในมัทธิว 12:28-29 พระเยซูเองได้อธิบายยุทธศาสตร์นี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า:

แต่หากเราขับผีออกโดยพระวิญญาณของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าก็มาถึงพวกท่านแล้ว

หรือคนจะสามารถเข้าไปในบ้านของคนที่แข็งแรงและชนเขา

ทรัพย์สินของเขาไปได้อย่างไร ถ้าไม่จับคนแข็งแรงนั้นมัดไว้ก่อน? จากนั้นจึงปล้นบ้านของเขาได้ (มัทธิว 12:28-29)

พระเยซูเสด็จมาและพันธนาการวิญญาณชั่ว หรือ “จับคนแข็งแรงนั้นมัดไว้” เพื่อที่จะ “ปล้นบ้านของเขา” อีกนัยหนึ่งก็คือ พระเยซูขับวิญญาณชั่วออกไปและทำให้คนเหล่านั้นที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมันเป็นอิสระ

และเรายังเห็นยุทธศาสตร์สองชั้นนี้ในพระวจนะตอนอื่น ๆ เช่นยอห์น 12:31-32 โดยพระเยซูตรัสว่า:

บัดนี้ได้เวลาพิพากษาโลกนี้แล้ว บัดนี้ผู้ครองโลกนี้จะถูกขับไล่ออกไป แต่เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินตรึงบนไม้กางเขน แล้วเราจะชักนำคนทั้งปวงมาหาเรา” (ยอห์น 12:31-32)

นี่เป็นอีกครั้งหนึ่งในช่วงเปิดศักราชแผ่นดินพระเจ้า พระเยซูโจมตีวิญญาณชั่ว หรือ “ผู้ครองโลกนี้” นั่นก็คือ ซาตาน พระองค์ขับมันออกและทำให้มันสิ้นฤทธิ์ แต่ควบคู่ไปกับความเด็ดขาดที่มีต่อซาตาน พระเยซูก็ประทานความรอดแก่มนุษยชาติด้วย

บางครั้งผู้คนที่สงสัยว่า มุมมองที่มีต่อพระคริสต์ในฐานะผู้พิชิต พระคริสต์ผู้มิชชันนารี

จะสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับแนวคิดที่ว่าพระคริสต์เป็นพระองค์ผู้สิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของเรา

ผู้ทรงไถ่โดยการรับโทษแทนเราได้อย่างไร ในพระกิตติคุณยอห์น

ครั้งที่สามที่พระเยซูตรัสถึงบุตรมนุษย์ว่าจะต้องถูกยกขึ้นเหมือนที่รูปปั้นที่ถูกยกขึ้นในดินตุรกันดาร ในยอห์นบทที่ 12

นั้นพระองค์เชื่อมโยงการถูกยกขึ้นนี้กับข้อความที่ว่า “บัดนี้ ผู้ปกครองแห่งโลกนี้จะถูกเหวี่ยงลง” ดังนี้

พระเยซูมาแทนที่ผู้ที่ต้องคำสาปนั้น พระองค์เสด็จไปสู่ความมรณา เพื่อทำลายความมรณาจากภายใน ฉะนั้น

กิจการแรกๆของพระองค์ในฐานะพระคริสต์ผู้พิชิตก็คือ การทำลายความตายจากภายใน โดยการถูกยกขึ้นไว้บนไม้กางเขนนั้น

— ศาสนาจารย์ ไมเคิล เจ กิลโลด

ความพ่ายแพ้ของศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณของพระเจ้านั้นสำคัญยิ่งต่อราชกิจในระยะเปิดศักราชของพระคริสต์

จนถึงขนาดที่ในพระวจนะบางตอน เช่นฮีบรู 2:14-15

ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่เขียนเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์บนไม้กางเขนเพื่อชดเชยบาปในแงุ่มเดียวกันกับยุทธศาสตร์สองชั้นนี้

ทำให้เห็นชัดเจนว่า โดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูได้ทำลายอำนาจที่ซาตานมีเหนือมนุษย์

และโดยการชดเชยบาปของมนุษยชาติ พระเยซูมอบอิสรภาพแก่มนุษย์ ซึ่งก่อนหน้านี้เป็นทาสของความบาปและความตาย

แนวคิดเหล่านี้ปรากฏชัดเจนในโคโลสี 2:15 โดยอัครทูตเปาโลเขียนดังนี้:

(พระคริสต์) ทรงปลดปล่อยผู้ทรงเดชานุภาพและเทพผู้ทรงอำนาจต่างๆ ลง พระองค์ได้ทรงประจานและพิชิตพวกนี้โดยกางเขนนั่น (โคโลสี 2:15)

เทพผู้ทรงเดชานุภาพและเทพผู้ทรงอำนาจสูญเสียตำแหน่งแห่งความยิ่งใหญ่ไปเมื่อพระเยซูปลดปล่อยคนของพระองค์ให้เป็นอิสระจากอำนาจของบาปโดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

เมื่อมองในมิตินี้ จึงไม่น่าแปลกใจที่ในเอเฟซัส 4:8 การสิ้นพระชนม์และการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระคริสต์ถูกบรรยายว่าเป็นการชิงตัวมนุษย์ซึ่งเคยรับใช้ซาตาน:

ฉะนั้นจึงมีกล่าวไว้ว่า “เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง ทรงนำเชลยไปด้วย และประทอนของประทอนแก่มนุษย์”
(เอเฟซัส 4:8)

จากพระวจนะตอนนี้ เมื่อทั้งชายหญิงเข้ามาเชื่อในพระคริสต์ ก็เหมือนกับการที่พระคริสต์ได้ชิงตัวพวกเขาจากอาณาจักรของซาตาน

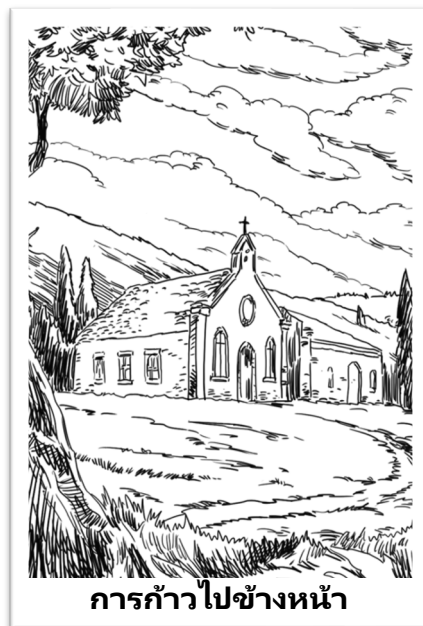
ยุทธศาสตร์เพื่อพิชิตศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณของพระเจ้านี้ยังได้ปรากฏในช่วงเปิดตัวของกิจการต่าง ๆ ที่อัครทูตของพระคริสต์กระทำในหนังสือกิจการ โดยยึดพระเยซูเป็นแบบอย่าง พวกอัครทูตขับผีออกครั้งแรกแล้วครั้งเล่าเมื่อพวกเขาประกาศข่าวประเสริฐในแผ่นดินของคนต่างชาติและทำให้ซาตานสูญเสียมนุษย์มากมายที่เคยรับใช้มัน

ไม่น่าแปลกใจเลย เมื่อเราพิจารณาการก้าวไปข้างหน้าของแผ่นดินของพระคริสต์ตลอดประวัติศาสตร์คริสตจักร เราพบว่าผู้ที่ติดตามพระคริสต์จะต้องปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ที่พระเยซูใช้ในช่วงเปิดตัว แทนที่จะมุ่งมีชัยชนะเหนือศัตรูของพระเจ้าที่เป็นมนุษย์ เราควรมุ่งความสนใจไปที่วิญญาณชั่วที่ต่อต้านวิถีทางของพระเจ้าต่างหาก

แม้คริสเตียนปัจจุบันมากมายจะมีได้ตระหนักถึงเรื่องนี้มากนัก แต่ศาสนศาสตร์แห่งแผ่นดินพระเจ้าในพันธสัญญาใหม่มักก็เตือนใจเราบ่อยครั้ง ว่า คริสตจักรของพระคริสต์ไม่ได้ทำสงครามกับมนุษย์ แต่กับซาตานและวิญญาณชั่วอื่น ๆ และเป็นความรับผิดชอบของเราที่จะต่อสู้กับศัตรูฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ของพระเจ้า

นี่จึงเป็นเหตุผลว่า ในพระวจนะเช่นเอเฟซัส 6:11-12 พันธสัญญาใหม่ตีความความยากลำบากและการต่อสู้ของเราว่าเป็นความขัดแย้งกับวิญญาณชั่ว เราอ่านพบดังนี้:

จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อท่านจะยืนหยัดต่อสู้แผนการทั้งหลายของมารได้ เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนัง และเลือด แต่ต่อสู้กับเหล่าเทพผู้ครอง เทพผู้ทรงอำนาจ เทพผู้ทรงเดชานุภาพของโลกอันมีดมนนี้ และต่อสู้กับเหล่าวิญญาณชั่วในย่านฟ้าอากาศ
(เอเฟซัส 6:11-12)

การก้าวไปข้างหน้า

ส่วนใหญ่แล้ว คริสเตียนยุคปัจจุบันคิดว่าการคืนคนในชีวิตเป็นความขัดแย้งกับมนุษย์เท่านั้น แต่ในพระวจนะตอนนี้ เราเห็นว่า จริง ๆ แล้ว คริสตจักรต้องเผชิญกับความขัดแย้งกับ “พญามาร” “เทพผู้ครอบครอง” “เทพผู้มีอำนาจ” “เทพผู้ปกครองความมืดแห่งโลกนี้” และ “ความชั่วฝ่ายวิญญาณในบรรดาสถานที่สูง” และโดยการสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า เราสามารถทำลายอำนาจของวิญญาณชั่วเหล่านี้ที่ต่อต้านแผ่นดินของพระเจ้า

ข้อความที่เน้นถึงมิติการสู้รบฝ่ายจิตวิญญาณ
ในแผ่นดินของพระคริสต์ตลอดประวัติศาสตร์คริสเตียนตอนนี้ไม่ได้ผิดปกติแต่อย่างใด
ความขัดแย้งที่เราประสบกับซาตานและวิญญาณชั่วอื่น ๆ ถูกกล่าวถึงในพระวจนะตอนอื่นหลายตอน เช่น เอเฟซัส 4:27; 1 ทิโมธี 3:7; 2 ทิโมธี 2:26; ยากอบ 4:7; 1 เปโตร 5:8; 1 ยอห์น 3:8; และยูดา 9 แต่ในขณะที่เดียวกัน ตามที่เราอ่านพบใน 2 โครินธ์ 5:20
เราก็ต้องหยิบยื่นพระเมตตาของพระเจ้าไปสู่ศัตรูที่เป็นมนุษย์เช่นกัน

ฉะนั้นเราจึงเป็นทูตของพระคริสต์เสมือนหนึ่งพระเจ้าทรงร้องเรียกท่านทั้งหลายผ่านทางเรา
เราจึงขอร้องท่านในนามของพระคริสต์ว่า จงคืนดีกับพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:20)

เพื่อทำตามตัวอย่างของเปาโล ในฐานะ “ราชทูตของพระคริสต์” และตัวแทนของแผ่นดินพระเจ้า
เราต้องพิชิตศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณของพระเจ้าต่อไป โดยการแสวงหาการคืนดีระหว่างพระเจ้าและศัตรูที่เป็นมนุษย์ของพระองค์

ศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่มักได้เชื่อมโยงความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้ากับการสำเร็จบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระคริสต์
อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องเข้าใจว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในยุทธศาสตร์ของพระเยซูเมื่อถึงระยะสำเร็จบริบูรณ์
เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์จะไม่หยิบยื่นพระเมตตาไปสู่ศัตรูของพระเจ้าที่เป็นมนุษย์อีกต่อไป ตรงกันข้าม
พระคริสต์จะนำเข้าสู่สมรภูมิเพื่อต่อสู้ศัตรูของพระเจ้าทั้งที่เป็นมนุษย์และวิญญาณ เพื่อพิชิตพวกเขาอย่างสิ้นเชิง
กำจัดพวกเขาออกไปจากโลกนี้ และพิพากษาพวกเขาชั่วนิรันดร์

ให้เราฟังว่าวิวรณ์ 19:13-15
บรรยายว่าศัตรูของพระเจ้าที่เป็นมนุษย์จะถูกพิชิตอย่างไรเมื่อถึงการสำเร็จบริบูรณ์:

พระนามของพระองค์คือพระวาตะของพระเจ้า บรรดากองทัพ
สวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าลินินเนื้อสีขาวสะอาดนั่งบนหลังม้าขาว
กำลังตามเสด็จพระองค์ไป พระแสงคมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์
ทรงใช้พระแสงนี้ฟาดฟันประชาชาติ.. (วิวรณ์ 19:13-15)

ในแนวทางคล้ายคลึงกัน วิวรณ์ 20:10
ฉายภาพการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระคริสต์ว่าเป็นเวลาแห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายที่มีต่อวิญญาณชั่วและซาตาน:

และพญามารที่ล่อลวงพวกเขาก็ถูกโยนลงไปยังไฟถ่านถ่านที่
ลูกโซนที่ซึ่งสัตว์ร้ายกับผู้เผยพระวจนะเท็จถูกโยนลงไปก่อนแล้ว
พวกมันจะทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันกลางคืนสืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ (วิวรณ์ 20:10)

แน่นอน เราได้สรุปใจความสำคัญของประเด็นเหล่านี้ไปแล้ว แต่จากตัวอย่างเหล่านี้ เราได้เห็นว่าผู้เขียนพันธสัญญาใหมารู้สึกว่าจำเป็นที่จะต้องกล่าวเน้นถึงมิติแห่งชัยชนะของแผ่นดินพระเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีก พวกเขาเข้าใจถึงความสำคัญสูงสุดของการต่อสู้กับวิญญาณชั่วอย่างห้าวหาญ และเน้นความเมตตาต่อศัตรูของพระเจ้าที่เป็นมนุษย์ ทั้งในระยะเปิดตัวและในระยะของการก้าวไปข้างหน้าของแผ่นดินพระเจ้า แต่พวกเขาก็ชี้ให้เห็นเช่นกันว่า ในบ้านปลาย เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ทั้งมนุษย์และวิญญาณที่เป็นศัตรูจะต้องตกอยู่ภายใต้การพิพากษารัตนจักรของพระเจ้า จุดเน้นเหล่านี้ยืนยันว่า ความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้าเป็นประเด็นสำคัญยิ่งในศาสนศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้าในพันธสัญญาใหม่

แผ่นดินของพระเจ้าได้เริ่มต้นแล้ว เป็นแผ่นดินที่ดำเนินอยู่ที่นี่ และกำลังก้าวหน้าต่อไป โดยเข้มข้นยิ่งขึ้นจนกระทั่งถึงความสำเร็จบริบูรณ์ ดังนั้น คำถามก็คือ พระเยซูมีชัยชนะเหนือศัตรูของพระองค์แล้วในแนวทางใด? เอาละ ประการแรกสุด ชัยชนะที่สำคัญยิ่งยวดที่สุดก็คือที่ไม่กางเขนนั่นเอง โดยพระองค์ได้ทรงพิชิตซาตาน ... ในแง่นั้น พระองค์ต่อสู้และได้ชัยชนะในสมรภูมิลำดับ และนั่นคือเหตุผล ยกตัวอย่างเช่น ในวิวรณ์ 12 บรรดาวิสุทธิชนตอบสนองและเอาชนะผู้กล่าวหาที่ฟ้องผู้เชื่อได้ด้วยพระโลหิตของพระเมสโปดก พวกเขาเอาชนะซาตาน — ซึ่งถูกบรรยายโดยใช้รูปมาในวิวรณ์ 12 — ด้วยพระโลหิตของพระเมสโปดก และด้วยเหตุนี้ พระคริสต์จึงได้ชัยชนะในสมรภูมินั้นแล้ว

แต่เปรียบเทียบแล้วก็เหมือนอิตเลอร์ในช่วงท้ายของสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อเขาเห็นว่าสงครามนั้นสิ้นสุดแล้วแต่ก็ยังไม่ยอมเลิก เขาเต็มไปด้วยความเกรี้ยวกราด เพราะรู้ว่าเวลาของเขาสั้นยิ่งนัก นี่คือสภาพของซาตานที่เรากล่าวถึง ซาตานจึงเป็นเดือดเป็นแค้นมากขึ้นในปัจจุบัน และเมื่อใดก็ตามที่ข่าวประเสริฐรุดหน้าไป คนก็กลับใจมากขึ้น ความชอบธรรมก็ถูกสถาปนาขึ้นในชีวิตของปัจเจกบุคคล ในคริสตจักรท้องถิ่น และในอนุวัฒนธรรมใด ๆ และสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ก็หมายถึงความพ่ายแพ้ต่อเนื่องของซาตานและของใครก็ตามที่หลงใหลในความมืด และในบ้านปลายเมื่ออาณาจักรต่าง ๆ ของโลกนี้เปลี่ยนไปเป็นอาณาจักรของพระเจ้าและของพระคริสต์ และพระองค์จะครองราชย์ชั่ววันรันดร์ ประเด็นก็คือ วิธีดังกล่าวนี้ได้ถูกเตรียมพร้อมไว้แล้ว เพื่อทุกหัวเข่าจะกราบลงและทุกลิ้นจะยอมรับว่าพระเยซูคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ตามที่ฟิลิปปี 2 ได้กล่าวไว้ และพระเยซูเป็นผู้ชนะโดยพื้นฐานทั้งหมดแล้ว ชัยชนะนี้ยังคงดำเนินต่อไปในบางแง่มุม ในชีวิตของคนมากมายที่ถูกเขาลงด้วยความชื่นชมยินดีโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เมื่อวันสุดท้ายมาถึง ทุกคนจะต้องถูกเขาลง

— ดร. ดี เอ คาร์สัน

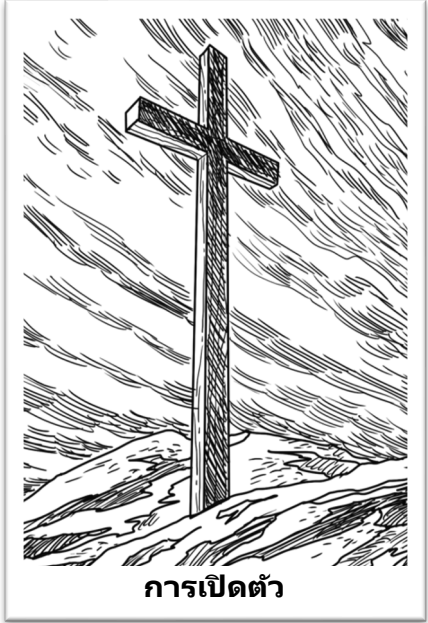
เมื่อเราได้เห็นแล้วว่าชัยชนะสามขั้นของแผ่นดินของพระเจ้ารวมไปถึงความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้า เราก็ควรชี้ให้เห็นว่า การปลดปล่อยคนของเจ้ามีบทบาทสำคัญอย่างไรในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่

การปลดปล่อย

ถ้าจะมีมิติหนึ่งของการเปิดตัวแผ่นดินของพระเจ้าที่เด่นชัดสำหรับผู้อ่านส่วนใหญ่ นั่นก็คือการปลดปล่อยคนพระเจ้าเข้าสู่พระพรแห่งแผ่นดินของพระองค์ ตัวอย่างเช่น หนึ่งในเหตุผลหลักที่พระกิตติคุณเน้นที่การอัครของพระเยซูก็เพราะว่าการอัครเหล่านั้นเป็นตัวแทนของพระพรแห่งแผ่นดินพระเจ้า ที่พระเยซูนำมาสู่โลกนี้ การอัครของพระเยซูก็คือการให้มนุษย์ได้ลิ้มรสเป็นการชั่วคราว เพื่อสัมผัสพระพรแห่งแผ่นดินพระเจ้าที่จะทำให้คนของพระองค์เปรมปรีดีในยุคที่จะมาถึงชั่ววันรันดร์ นอกจากนี้

การที่พระเยซูใส่ใจกับความยุติธรรมในสังคม เพื่อคนยากไร้ คนลำบาก และคนที่ถูกข่มเหง เพราะถูกข่มเหง ก็เป็นตัวแทนของพระพรสำคัญของแผ่นดินพระเจ้าด้วย

การอัครรรยและความยุติธรรมในสังคมที่พระเยซู อัครทูตของพระองค์ และผู้เผยพระวจนะของพระองค์นำมานั้น เป็นพระพรสุดแสนวิเศษ แต่พระพรยิ่งใหญ่ที่สุดในการเปิดตัวแผ่นดินพระเจ้านั้นคือของขวัญอันเป็นความรอดนิรันดร์ที่พระคริสต์ประทานแก่ทุกคนที่เชื่อในพระองค์

ด้วยเหตุนี้ ในโคโลสี 1:13-14

เปาโลจึงบรรยายถึงการได้รับความรอดในพระคริสต์ว่าเป็นการปลดปล่อยจากอาณาจักรหนึ่งเข้าไปสู่อิอาณาจักรหนึ่ง

เพราะพระองค์ได้ทรงช่วยเราให้พ้นจากอาณาจักรของความมืด และทรงนำเราเข้ามาสู่อาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์ ในพระบุตรนี้เราได้รับการไถ่บาป คือการอภัยโทษบาปของเรา (โคโลสี 1:13-14)

ประเด็นหลักเรื่องการปลดปล่อยเข้าสู่พระพรแห่งแผ่นดินของพระเจ้ายังช่วยให้เข้าใจว่า เหตุใดพันธสัญญาใหม่จึงเน้นที่การทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างมาก ก่อนถึงช่วงปลายพันธกิจของอัครทูต การเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนผู้ติดตามพระคริสต์ก็คือพระพรแห่งโลกที่จะมาถึง ซึ่งถูกประทานให้แก่ผู้เชื่อทุกคน ตามที่เราอ่านพบใน 2 โครินธ์ 1:21-22:

พระองค์ได้ทรงเจิมเรา ทรงประทับตราแสดงความเป็นเจ้าของ บนเราและประทานพระวิญญาณของพระองค์ไว้ในใจเราเป็นมัดจำคำประกันในสิ่งที่จะมาถึง (2 โครินธ์ 1:21-22)

ข้อความตอนนี้ดูน่าทึ่งอย่างใกล้ชิดกับเอเฟซัส 1:14 โดยทั้งสองข้อความบ่งบอกว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ “ตราของพระคริสต์เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของในตัวเรา” พระองค์เป็น “หลักประกัน” ของสิ่งที่จะมาถึง หรือกล่าวได้ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นอภินิหารของพระเจ้าในชีวิตของเราในปัจจุบัน เป็นเหมือน “เงินงวดแรก” ของมรดกอันยิ่งใหญ่ที่ผู้ติดตามพระคริสต์จะได้รับเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาในพระสิริ

พันธสัญญาใหม่ยังได้กล่าวถึงการปลดปล่อยคนของพระเจ้าในช่วงการก้าวไปข้างหน้าของแผ่นดินของพระคริสต์ ในชีวิตที่ดำเนินต่อไปของคริสตจักร ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่หนุนใจผู้ติดตามพระคริสต์ให้จดจำว่า พระเจ้าได้ปลดปล่อยพวกเขาแล้ว เพื่อให้เข้าสู่พระพรของแผ่นดินของพระองค์ ศาสนาสตวรรษพันธสัญญาใหม่นี้เน้นว่า พระเจ้าไม่เพียงแต่ได้ช่วยเราให้รอดจากการถูกพิพากษาเพราะความบาปของเราเท่านั้น แต่พระเจ้าจะประทานของขวัญ คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ แก่คริสตจักรของพระองค์ต่อไป ลองฟัง 1 โครินธ์ 4:20 เป็นตัวอย่าง:

เพราะอาณาจักรของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องของการคำพูด แต่เป็นเรื่องฤทธิ์อำนาจ (1 โครินธ์ 4:20)

เช่นเดียวกับอีกหลายตอน ในข้อนี้ อุตทานภาพที่เปาโลกล่าวถึงก็คืออุตทานภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์

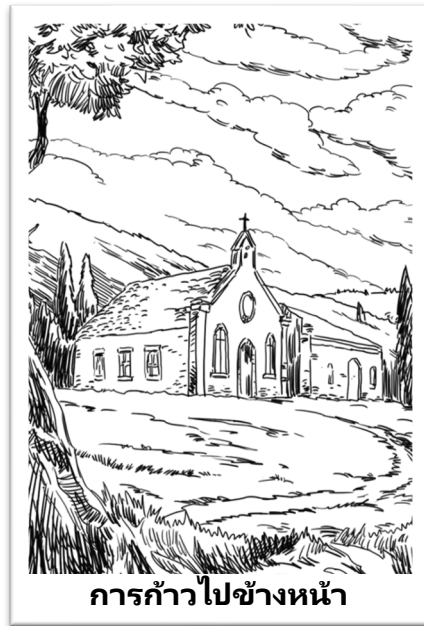
พระวิญญาณพระเจ้าก็คือความเป็นจริงอันมหัศจรรย์แห่งพระพรของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ ซึ่งเราประสบได้ในแต่ละวัน พระองค์ชำระเราให้บริสุทธิ์ ทำให้เกิดผลในชีวิตของเรา เติมชีวิตเราด้วยความยินดี และเสริมกำลังเราด้วยอุตทานภาพเพื่อต่อสู้กับศัตรูของเรา แม้ว่าคริสตจักรในหลายนิกายในปัจจุบันลดการเน้นบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อ แต่พระวิญญาณก็ยังคงเป็นพระพรยิ่งใหญ่ที่สุดของเราในช่วงที่แผ่นดินของพระคริสต์ก้าวหน้าต่อไป

ศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ยังหนุนใจผู้ติดตามพระคริสต์ที่มีชีวิตอยู่ในยุคการก้าวไปข้างหน้าของแผ่นดินของพระองค์ ให้คงความหวังในพระพรที่ยิ่งใหญ่กว่าในแผ่นดินที่จะมาถึง ฮีบรู 12:28 เรียกกร้องให้ผู้ติดตามพระคริสต์สัตย์ซื่อต่อไปในพระพรของแผ่นดินพระเจ้า ที่อยู่เบื้องหน้า:

เพราะฉะนั้นในเมื่อเรากำลังได้รับอาณาจักรอันไม่อาจสั่นคลอน ได้ก็ให้เราขอบพระคุณและนมัสการพระเจ้าอย่างที่ทรงพอพระทัย ด้วยความยำเกรงและด้วยความครั่นคร้าม (ฮีบรู 12:28)

และในยากอบ 2:5 เราอ่านพบว่า:

พี่น้องที่รักจงฟังเถิด
พระเจ้าทรงเลือกผู้ยากไร้ในสายดาชาวโลกให้ร่ำรวยในความเชื่อ และให้ครอบอาณาจักรที่ทรงสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ที่รักพระองค์ไม่ใช่หรือ? (ยากอบ 2:5)

ยากอบเรียกร้องให้คริสตจักรหยุดแสดงความโปรดปรานต่อคนรวย เพราะไม่ใช่พวกมั่งคั่งที่จะได้รับแผ่นดินของพระเจ้า ตรงกันข้าม ผู้ที่ “มั่งมีในความเชื่อ” และ “ผู้ที่รักพระองค์” ต่างหากที่จะ “ได้รับมรดกเป็นแผ่นดินที่พระองค์ได้สัญญาไว้”

พระเยซูได้ปลดปล่อยคนของพระองค์เข้าสู่พระพรแห่งแผ่นดินของพระองค์เมื่อได้ทรงเปิดตัวแผ่นดินนั้น และพระพรแห่งแผ่นดินของพระองค์ก็ได้ดำรงต่อมาในชีวิตของคริสตจักรตลอดประวัติศาสตร์ แต่พระคัมภีร์สอนว่าการปลดปล่อยคนของพระเจ้าอย่างครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อเข้าสู่พระพรแห่งแผ่นดินของพระเจ้ายังไม่ถูกลงจนกว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะถูกสถาปนาสำเร็จบริบูรณ์ในบั้นปลาย เมื่อถึงความสำเร็จบริบูรณ์นั้น คนของพระเจ้าจะมีประสบการณ์เต็มทีกับพระพรทั้งปวงแห่งแผ่นดินนั้นที่ถูกสัญญาไว้ ตามที่เราอ่านพบในวิวรณ์ 11:15:

“ราชอาณาจักรของโลกนี้ได้กลับมาเป็นราชอาณาจักรของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรากับพระคริสต์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงครองอาณาจักรเป็นนิรันดร์”
(วิวรณ์ 11:15)

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา อาณาจักรแห่งโลกนี้จะถูกแทนที่อย่างสิ้นเชิงด้วยอาณาจักรแห่งชัยชนะของพระเจ้า ให้เราฟังวิวรณ์ 5:9-10 เมื่อบรรดาสิ่งมีชีวิตในสวรรค์ร้องเพลงสรรเสริญพระคริสต์:

“พระองค์ทรงสมควรที่จะรับหนังสือม้วน และเปิดผนึกตราของหนังสือนั้นออก เพราะพระองค์ทรงถูกประหารแล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์ได้ทรงซื้อ มนุษย์ทั้งหลายถวายแด่พระเจ้า จากทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกหมู่ชน และทุกชาติ ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็นอาณาจักรและเป็นปุโรหิตรับใช้พระเจ้าของเรา และพวกเขาจะครอบครองโลก”
(วิวรณ์ 5:9-10)

เมื่อถึงการสำเร็จบริบูรณ์ คนของพระเจ้าจะได้รับการปลดปล่อยเพื่อให้เป็น “อาณาจักรแห่งปุโรหิต” และ “เขาเหล่านั้นจะครองแผ่นดินโลก”

การสำเร็จบริบูรณ์

เมื่อเรคิดถึงสิ่งที่พระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่งและมีชัยชนะในบั้นปลาย เราไม่ต้องการนึกถึงแก่นแท้ของการที่พระเยซูทรงปราบศัตรูของพระองค์โดยสิ่งที่เรียกว่า “มหิทธิฤทธิ์” [แปลตรงตัวจากคำภาษาฝรั่งเศส “force majeure”] หรือการใช้อำนาจแบบดิบ ๆ หนังสือวิวรณ์กล่าวถึงดาบที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเยซู และแน่นอน นั่นคือดาบแห่งพระวจนะ ดาบแห่งความยุติธรรม การพิพากษาครั้งสุดท้ายนั้นจะเกี่ยวข้องกับการเปิดโปงสิ่งต่าง ๆ ในทำนองเดียวกัน สำหรับวิสุทธิชน โดยเฉพาะในบริบทของพันธสัญญาใหม่ การยืนยันความชอบธรรมเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญ บรรดาวิสุทธิชนผู้เชื่อในพระเยซู ได้หันแก้มอีกด้านหนึ่งให้ตบ และรักเพื่อนบ้านของตน และยังคงทำสิ่งอื่น ๆ เหล่านี้ที่โลกนี้บอกว่าเป็นความโง่เขลาสุด ๆ ต่อไปอีก

ฉะนั้น เมื่อการพิพากษามาถึง ทุกสิ่งจะถูกทำให้กระจ่างแจ้ง ทุกสิ่งจะกลายเป็นโปร่งใส ความจริงจะถูกเปิดเผยออก และนั่นจะเป็นข่าวดีสำหรับวิสุทธิชน แต่เป็นข่าวร้ายสำหรับคนชั่วร้าย โดยความชั่วร้ายของพวกเขาประกอบไปด้วยการต่อต้านพระเยซูและถ้อยคำของพระองค์เป็นสำคัญ

— ดร. ฌอน แม็คโดนนาฟ

จากที่เราได้เห็น ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่นับความสนใจไปที่ความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้า และการปลดปล่อยคนของพระองค์เข้าสู่พระพรแห่งแผ่นดินพระเจ้าในทุกระยะของพันธกิจของพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ องค์ประกอบเหล่านี้อาจดูเหมือนไม่ปะติดปะต่อกันในตอนแรก แต่ก็ถูกเชื่อมต่อกันและถูกเน้นย้ำในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ เพราะแสดงถึงประเด็นสำคัญยิ่งขาด นั่นคือ การมาถึงของชัยชนะสำหรับแผ่นดินพระเจ้าในพระคริสต์

สรุป

ในบทเรียนนี้ เราได้ดูที่ความสำคัญของแผ่นดินพระเจ้าในศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่
นี่ไม่ใช่คำสอนย่อยหรือประเด็นชายขอบของพันธสัญญาใหม่
แต่แผ่นดินของพระเจ้าก่อร่างเป็นหัวใจของสิ่งที่ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่สอน
เราได้สำรวจว่าสิ่งนี้เป็นจริงอย่างไรในเรื่องข่าวดีแห่งแผ่นดินพระเจ้า และเราได้เห็นอีกด้วยว่า
ศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่มุ่งเน้นอย่างไรไปที่การเสด็จมาของแผ่นดินของพระเจ้าในระยะเปิดตัว ระยะก้าวหน้า
และระยะสำเร็จบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระคริสต์

ตามที่เราได้เห็น การกล่าวว่าความเชื่อในพันธสัญญาใหม่ส่วนเกี่ยวข้องกับแผ่นดินพระเจ้า ก็ไม่ใช่การกล่าวเกินจริงแต่อย่างใด
ศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่เน้นที่ข่าวดีแห่งชัยชนะสำหรับแผ่นดินพระเจ้า และชัยชนะนี้ได้มาถึง กำลังมาถึง
และจะมาถึงอย่างไรในสามระยะของแผ่นดินของพระคริสต์
แนวคิดพื้นฐานเรื่องแผ่นดินพระเจ้าแสดงถึงประเด็นสำคัญที่สุดบางประเด็นในพันธสัญญาใหม่
การใคร่ครวญแนวคิดเหล่านี้จะเสริมความเข้าใจของเราอย่างมากเกี่ยวกับศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ และเราจะเห็นนัยยะสำคัญใหม่ ๆ
ในคำสอนของพันธสัญญาใหม่ ไม่ต้องสงสัยเลยว่า
ประเด็นสำคัญเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าในพระคริสต์เป็นฐานสนับสนุนทุกมิติของศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่

วิทยากร

ดร. ไชมอน ไวเบิร์ต (เจ้าภาพของรายการ) เป็นรองอาจารย์ใหญ่ของ วิลลิฟ ฮอลล์ แห่งมหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด ซึ่งทำยังดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการของวิทยาลัยการเทศนาด้วย ดร. ไวเบิร์ตได้รับปริญญาศาสนศาสตรมหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยกลาสโกว์ พันธกิจศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต จากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป และประกาศนียบัตรหลังปริญญาเอกในด้านการเรียนและการสอนในระดับอุดมศึกษาจากมหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด ท่านเป็นกรรมการของ ลาติเมอร์ ทรัสต์ ซึ่งเป็นองค์กรภาควิชาการเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐของคริสตจักรแห่งอังกฤษ และยังทำหน้าที่เป็นประธานของกลุ่มสามัคคีธรรมเพื่อพระวาจาและพระวิญญาณ ดร. ไวเบิร์ตยังดำรงตำแหน่งสาธุคุณของคริสตจักรเซนต์ ลูค ที่วิมเบิลดัน พาร์ค เป็นเวลาแปดปี ท่านได้ผลิตหนังสือและบทความทางศาสนศาสตร์มากมาย ซึ่งรวมถึง “ความเป็นเลิศในการเทศนา: การเรียนรู้จากผู้ที่ยอดเยี่ยที่สุด” (IVP, 2011); “ความเครียด: หนทางสู่สันติสุข” (Inter-Varsity Press, 2014); “ชีวิตที่พระเจ้าเปลี่ยนแปลง” (Christian Focus Publications, 2010)

ดร. คอนสแตนติน อาร์ แคมป์เบลล์ เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่ ณ โรงเรียนพระคริสต์ธรรม ทรินิตี อีแวนเจลิคอล (Trinity Evangelical Divinity School)

ดร. ดี เอ คาร์สัน เป็นศาสตราจารย์วิจัยด้านพันธสัญญาใหม่ ณ โรงเรียนพระคริสต์ธรรม ทรินิตี อีแวนเจลิคอล และเป็นผู้ร่วมก่อตั้งหน่วยงาน “ข่าวประเสริฐสามัคคี” (The Gospel Coalition)

ศาสตราจารย์ ไมเคิล กัลโลโด เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษา ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป ในเมืองออร์แลนโด รัฐฟลอริดา

ดร. ริชาร์ด ลินท์ เป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์ และรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์ กอร์ดอน-คอนเวลล์ (Gordon-Conwell Theological Seminary)

ดร. ฌอน แม็คโดนัลด์ เป็นศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์ กอร์ดอน-คอนเวลล์ (Gordon-Conwell Theological Seminary)

ดร. เอกฮาร์ด เจ ชนาเบล เป็นศาสตราจารย์เกียรตินิยมอเมริกัน เอฟ ร็อกกีเฟลเลอร์ ด้านพันธสัญญาใหม่ศึกษา ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์กอร์ดอน-คอนเวลล์

ดร. มาร์ค สเตราส์ เป็นศาสตราจารย์สาขาพันธสัญญาใหม่ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบิร์ธเอล ซาน ดิเอโก

อภิธานศัพท์

basar – “บาซาร์” คำที่ถูกถอดเสียงจากภาษาฮีบรู หมายความว่า “นำมา หรือ ประกาศข่าวดี” โดยเฉพาะข่าวดีเรื่องชัยชนะในสมรภูมิ

Christ – “คริสต์” มาจากคำภาษากรีก “christos” หมายถึง “ผู้ที่ถูกเจิม” หรือ “ท่านผู้ถูกเจิม” เชื่อมโยงใกล้ชิดกับคำว่า “เมสสิยาห์” ในภาษาฮีบรูในพันธสัญญาเดิม

christos – “คริสต์” คำที่ถูกถอดเสียงจากภาษากรีก เพื่อหมายถึงพระคริสต์ ใช้ในพระคัมภีร์ฉบับเซปตัวจินต์เพื่อแปลคำว่า “มาซิอัค” หรือ “เมสสิยาห์” ซึ่งหมายถึง “ผู้ที่ถูกเจิม”

การสำเร็จบริบูรณ์ – ระยะที่สามและสุดท้ายของอวสานกาลที่ได้ถูกเริ่มต้นหรือเปิดตัวไว้
อันเป็นเวลาที่จะเสด็จกลับมาและกระทำวัตถุประสงค์สูงสุดของพระเจ้าสำหรับประวัติศาสตร์ทั้งปวงให้สำเร็จเป็นจริง

การก้าวไปข้างหน้า – ระยะที่สอง หรือระยะกลาง ของอวสานกาลที่ได้ถูกเริ่มต้นหรือเปิดตัวไว้
อันเป็นช่วงเวลาของแผ่นดินของพระเจ้าหลังจากการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ แต่ก่อนถึงชัยชนะในบั้นปลาย

euangelion – “ยูอันเจเลียน” คำที่ถูกถอดเสียงจากภาษากรีก เพื่อหมายถึง “ข่าวประเสริฐ” แปลตรงตัวว่า “ข่าวดี”

ข่าวประเสริฐ – แปลตรงตัวว่า “ข่าวดี” คือการประกาศว่าแผ่นดินของพระเจ้าได้มาสู่โลกนี้โดยผ่านตัวบุคคลและพันธกิจของพระเยซู และแผ่นดินนั้นขยายออกไปสู่การสำเร็จบริบูรณ์
เมื่อพระเจ้าประทานความรอดแก่คนเหล่านั้นที่ต้อนรับและวางใจในพระคริสต์ในฐานะพระเมสสิยาห์

อวสานกาลที่ได้ถูกเริ่มต้นหรือเปิดตัวไว้ – มุมมองเกี่ยวกับยุคสุดท้ายที่กล่าวว่ายุคที่จะมาถึงนั้นได้เริ่มต้นแล้ว
(ได้ถูกเปิดตัวแล้วแต่ยังไม่ได้มาถึงซึ่งความบริบูรณ์) มุมมองที่ว่า “เริ่มแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จ ครอบงำ”

การเปิดตัว – ระยะแรกของอวสานกาลที่ได้ถูกเริ่มต้นหรือเปิดตัวไว้ หมายถึงการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์
และบรรดาพันธกิจของอัครทูตและผู้เผยพระวจนะของพระองค์

แผ่นดินพระเจ้า – การปกครองสูงสุดและไม่มีวันเปลี่ยนแปลงของพระเจ้าเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง

mashiach/meshiach – “มาซิอัค”/“เมซิอัค” คำที่ถูกถอดเสียงจากภาษาฮีบรู หมายถึง “เมสสิยาห์” หรือ “ผู้ที่ถูกเจิม”

เมสสิยาห์ – ภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ผู้ที่ถูกเจิม” มหาภคตย์จากราชวงศ์ดาวิด ผู้จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนผ่านจากยุคนี้ไปสู่ยุคที่จะมาถึง
ถูกแปลเป็นภาษากรีกโดยใช้คำว่า “คริสต์”

olam haba' – “โอลาม ฮาบา” คำที่ถูกถอดเสียงจากภาษาฮีบรู เพื่อหมายถึง “ยุคที่จะมาถึง”
คำที่ใช้ในหมู่รับบีเพื่อกล่าวถึงยุคแห่งอนาคตเมื่อพระเจ้าจะกระทำให้พระสัญญาทั้งสิ้นกับอิสราเอลสำเร็จเป็นจริง

olam hazeh – “โอลาม ฮาเซห์” คำที่ถูกถอดเสียงจากภาษาฮีบรู เพื่อหมายถึง “ยุคนี้”

คำที่ใช้ในหมู่รับบีเพื่อกล่าวถึงยุคปัจจุบันแห่งความบาป การทนทุกข์ทรมาน และความตาย ซึ่งได้ดำรงอยู่ตั้งแต่การล้มลงของมนุษยชาติ

พระคัมภีร์ฉบับเซปตวจินต์ – พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่ถูกแปลเป็นภาษากรีก

ทรงราชอาณา/ราชอาณา –

คำศัพท์ศาสนศาสตร์ที่หมายถึงการปกครองอันต่อเนื่องและอำนาจสมบูรณ์ของพระเจ้าเหนือทุกสิ่งที่ยังสร้าง

ยุคที่จะมาถึง – วลีที่รับไบและผู้นำในอิสราเอลใช้เพื่อบรรยายยุคแห่งอนาคตซึ่งจะเต็มไปด้วยความชอบธรรม ความรัก ความชื่นชมยินดี และสันติสุข ซึ่งจะตามมาหลังการถูกเนรเทศ

อันเป็นเวลาที่สุดประสงฆ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าสำหรับประวัติศาสตร์จะถูกทำให้สำเร็จเป็นจริง

ยุคนี้ – วลีที่รับไบและผู้นำในอิสราเอลใช้เพื่อบรรยายยุคปัจจุบันแห่งความบาป การทนทุกข์ทรมาน และความตาย

ติโยน – อีกชื่อหนึ่งสำหรับเยรูซาเล็ม บางครั้งถูกกล่าวถึงในชื่อ “นครของดาวิด” หรือ “นครของพระเจ้า”

รวมทั้งถูกใช้เพื่อกล่าวถึงอิสราเอลทั้งปวง และเป็นชื่อสำหรับกรุงเยรูซาเล็มใหม่ คือกรุงเยรูซาเล็มนิรันดร์หรือในสวรรค์